

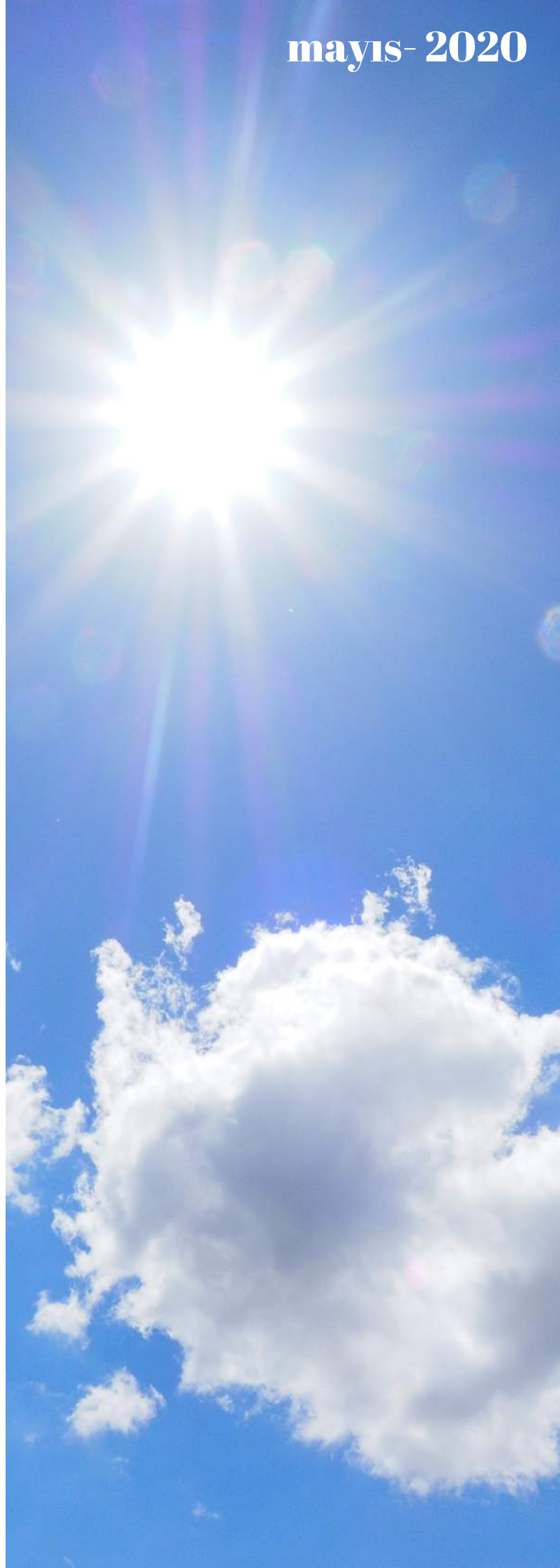
O
Şey
Dergi

@oseydergi

mayıs- 2020

Figaro'nun Düğünü
Usame Bin Ladin
Metodizm
Akasya
Yedi Yıl Savaşları
İbrahim Kaypakkaya
Ayasofya
Mimoza Çiçeği
Doğum Kontrol Hapı
The National Gallery
Mercedes-Benz
Agos Gazetesi
Mehmet Ali Ağca
Çiçek Aşısı
Maxim Gorki
Galata Köprüsü
Nasuh Mahruki
İsveç
Atatürk Orman Çiftliği
The Doors
Boxer Ayaklanması
Selahaddin Eyyubi
İmralı Adası
Margarin
Nuri Bilge Ceyhan
Eyfel Kulesi
Cumhuriyet Altını
New York
Eğreli Otu
Jeanne d'Arc
Sinan Cemgil

Mayıs

01 - Figaro'nun Düğünü

02 - Usame Bin Ladin

03 - Metodizm

04 - Akasya

05 - Yedi Yıl Savaşları

06 - İbrahim Kaybakkaya

07 - Ayasofya

08 - Mimoza Çiçeği

09 - Doğum Kontrol Hapı

10 - The National Gallery

11 - Mercedes-Benz

12 - Agos Gazetesi

13 - Mehmet Ali Ağca

14 - Çiçek Aşısı

15 - Maxim Gorki

16 - Galata Köprüsü

17 - Nasuh Mahruki

18 - İsveç

19 - Atatürk Orman Çiftliği

20 - The Doors

21 - Boxer Ayaklanması

22 - Selahaddin Eyyubi

23 - İmralı Adası

24 - Margarin

25 - Nuri Bilge Ceyhan

26 - Eyfel Kulesi

27 - Cumhuriyet Altını

28 - New York

29 - Eğreli Otu

30 - Jeanne d'Arc

31 - Sinan Cemgil

Editörden

2020, bize beklenmedik sürprizler sundu. Özümüze döndürdü, yeni kararlar aldırdı, hayata farklı bakmamızı sağladı. Yaz geliyor, her yer rengarenk oluyor, biz de zaten bu renkleri sevmiyor muyuz? Yeni yıla girerken, büyük büyük listeler hazırladık. Şu ana kadar pek başaramadık ama bu bir handikap değil. Hala listelerimizi gerçekleştirebiliriz. Yeni bir yıl belki zamanlama olarak belki mümkün değil ama yeni bir 'ben' mümkün. Çünkü her gelen gün yeni bir gün ile geliyor. Değişim yapmak ise bizim içimizden gelen bir olgu. Gerçekten istiyorsak, zamanla değil, içimizdeki istekle ilgili. Gerçekten istiyorsak yapamayacağımız, başaramayacağımız ve üzerini çizemeyeceğimiz bir madde olamaz. Yeter ki isteyelim gerisi zaten gelecektir.

Biliyorsunuz ki her gün yeni bilgiler paylaşıyoruz. Hem web sitemizde hem de sosyal medya hesaplarımızda farklı içeriklerle sizleri buluşturuyoruz. Yanımızda olduğunuzu, severek bizi desteklediğinizi biliyoruz. İlerleyen süreçte yeniliklerle gelecek olup birkaç farklı platformda daha bizimle karşılayacak ve desteğinize ihtiyaç duyacağız.

Bilgi paylaşımak içindir ve biz sizinle birlikte olmaktan çok keyif duyuyoruz.

Şimdi yeni bir adım zamanı..

Sevgiler,
O Şey Dergi Editörü
Ayşe BAYKAL

Figaro'nun Düğünü

İlk prömiyeri 1 Mayıs 1786'da yapılan Figaro'nun Düğünü nedir?

Figaro'nun Düğünü asıl İtalyanca ismiyle Le nozze di Figaro, ossia la folle giornata. 1786'da Wolfgang Amadeus Mozart tarafından bestelenmiş; liberettosu Lorenzo Da Ponte tarafından hazırlanmıştır ve bir sahne piyesi olan 1784'te Pierre Beaumarchais tarafından Fransızca olarak yazılmış olan La folle journee ou le Mariage de Figaro (Bir Delilik Günü veya Figaro'nun Düğünü) eserden adapte edilmiştir.

Mozart'ın bu opera eseri Viyana'da ilk oynanışında çok başarı kazanmaktayken, Viyana'da bu operaya kaynak olan Beaumarchais'nin yazdığı tiyatro eseri Fransız Devrimi'nden 10 yıl önce aristokratlarla alay ettiği için zararlı yayın olarak görülmüş ve sahnede oynanması yasaklanmıştı.

Mozart'ın bu operasının uvertürü özellikle ünlüdür ve çok kere tek başına orkestra eseri olarak konserlerde icra edilmektedir. Buna bir neden uvertürde bulunan müziksel parçaların opera içinde bulunmamasındandır.

Bu opera besteci Mozart ile liberetto yazarı Da Ponte arasında yapılan çok ünlü işbirliği ile ortaya çıkartılan üç operadan birincisidir. Daha sonraki işbirliği sonucu Don Giovanni ve Così fan tutte operaları yaratılmıştır.

Beaumarchais'nin tiyatro eserini operaya çevirmek fikri Mozart tarafından ortaya atılmış ve Mozart bu tiyatro eserinden liberetto yapması için Da Ponte'ye sipariş vermiştir.

Da Ponte 6 hafta içinde tiyatro eserini şiirsel bir dille İtalyanca olarak ve eseri aslında bulunan politik referanslardan arındırarak, liberettoya çevirmiştir.

Mozart bu hazırlanan liberettoya göre hiç müzik bestelemeye başlamadan, Avusturya İmparatoru II. Josef liberetto metnini gözden geçirip kabul etmiştir. İmparatorluk İtalyan Opera kumpanyası Mozart'ta bu eseri için sadece fiks olarak 450 florin ödeme yapmıştır.

Bu Mozart'in daha önce Salzburg'da hükümdar piskoposluk sarayı müzisyeni olarak hazırladığı bestelerden aldığı ücretlerden birkaç misli daha fazla idi. Da Ponte'ye ise 200 florin ödeme yapılmıştır. Bu ünlü, görkemli opera eserinin sonra gelecek nesiller için korunmasında Avusturya İmparatoru II. Josef çok önemli bir rol oynamıştır.

II. Josef İmparatorluk Sarayı'nda temsil edilebilecek bir opera eseri hazırlanmasına emir vermiş ve Viyana'da bulunan zamanın tanınmış bestecileri kendi eserlerini bir imparatorluk komisyonuna sunmuşlardı.

Bunlar arasında daha Viyana'da ismi opera bestecisi olarak duyulmamış Mozart da Figaro'nun Düğünü eseriyle bulunmaktaydı. Mozart eğer eseri kabul edilmezse tüm besteyi ateşe atıp yakmaya kararlı olduğu bildirilmektedir. Ancak II. Josef, Mozart'ın eserini seçmiş ve böylelikle eserin yanıp kaybolmasını önlemiştir. Figaro'nun Düğünü'nün prömiyeri Viyana'da 1 Mayıs 1786'da Burgtheater'da yapılmıştır.

İlk iki oynanışında orkestra şefliğini, o zamanın modasına uygun olarak klaveli enstrümanda, Mozart şahsen yapmıştır. Bundan sonra opera aynı sezonda 6 defa daha oynanmış bunlarda orkestra Franz Weigl tarafından yönetilmiştir. Bu operanın bu tiyatrodaki arkaya dokuz defa oynanışı (daha sonra Sihirli Flüt'ün gün aşırı olarak aylarca oynamasına karşılık pek ufak bir sayıda olduğu görülmekle beraber) zamanına göre bu çok büyük bir başarı sayılmaktaydı.

Prömiyer gala gecesini seyirciler beş aryayı devamlı alkışla tekrar ettirmişler ve 8 Mayıs'taki oynanışta yedi aryayı seyirci isteği üzerine tekrar edilmiştir. Burgtheater'inde genel idarecisi olan İmparator II. Josef bir emir vererek üçüncü oynanıştan itibaren tekrarlamaların birden fazla olmamasını istemiş ve bunun için özel yaftalar hazırlanıp opera ilanı üstüne yapıştırılmıştır. Zamanın Viyana gazeteleri de bu eseri çok övmüşlerdir.

İmparator Haziran 1786'da bu eserin İmparatorluk Laksenberg Sarayı tiyatrosunda özel olarak oynanmasını seyretmiştir. Viyana'da 1787 ve 1788'de bu eser oynanmamış ama 1789'da eser tekrar sezona alınmıştır. Bu sefer Mozart yeni soprano sesine daha uygun olması nedeniyle Susanna için iki yeni soprano armasını esere eklemiştir. Bu opera Aralık 1786'da Pasquale Bondini kumpanyası tarafından Prag'daki galası yapılmış ve bu çok büyük bir sansasyon yaratmıştır.

Mozart Prag'a gitmiş 17 Ocak'ta operayı dinlemiş 22 Ocak'ta ise orkestra şefliği görevini yapmıştır. Figaro'nun Düğünü'nün Prag prodüksiyonunun bu başarısı ile Prag'daki kumpanya yeni bir Mozart/Da Ponte operası ısmarlamış ve bu operanın 1787'de Prag'da prömiyeri yapılmıştır.

Çok ünlü bir besteci olan Haydn 1790'da müzik direktörü olduğu Esterhazy şatosunda opera eserinin kendi kumpanyası tarafından tekrar edilmesi için hazırlıklar ve provalar yapmış, ancak patronu olan Nikolaus Esterházy'nin ölümü üzerinde bu eser orada oynanmamıştır.

Usame Bin Ladin

Bir dönemin önemli isimlerinden biri olan Usame Bin Ladin kimdir?

1957'de 54 çocuklu bir babanın oğlu olarak doğan Usame bin Ladin'in kökü Güney Yemen'de Hadramut'a dayanır. Babası Muhammed 1930'da geldiği Suudi Arabistan'da hızla yükseldi ve zamanla Ortadoğu'nun en büyük müteahhitlerinden biri oldu.

1968'de kaza sonucu öldüğünde mirası 11 milyar dolardı. Oğulları hep Suud prensleriyle birlikte büyümüş ve okumuştur.

Genç yaşta Müslüman Kardeşler teşkilatının fikirlerinden etkilenen Usame bin Ladin, 1979 Aralık ayında, arkadaşı, Suudi Gizli Servisi Şefi Prens Turki bin Faysal tarafından Pakistan Peşaver'e yollandı. Buradaki kamplarda, başta Arap ülkeleri olmak üzere dünyanın dört bir tarafındaki İslamcı gençler birer profesyonel savaşçıya çevriliyordu. Beş ülkenin birlikte üstlendiği bu projenin sorumluluğu Pakistan Gizli Servisi ISI'deydi, yürütücüsüyse Filistin asıllı Abdullah Azzam'dı.

Azzam'a asistanlık yapan Usame bin Ladin, bizzat savaştı, hatta Celalabad yakınlarında yaralandı. 1986'da kendi kamplarını kurdu. Serveti, cömertliği, sade yaşantısı, karizması, savaştaki cesareti nedeniyle efsaneleşti.

Kurumsallaşmasının temelini 1988'e doğru gönüllüler hakkında bilgileri içeren bir veritabanı kurarak attı. Bu bilgisayar kayıtlarından hareketle 'El Kayda' adlı bir yapılanma ortaya çıktı. Suud rejimi, cihadı her yere yaymak isteyen bu kişiden korkmaya başladı ve 1989'da pasaportuna el konuldu. Haziran 1990'da Saddam Kuveyt'e girince Usame bin Ladin, Suudi sınırlarının korunması görevinin kendisi ve tabanına verilmesini istedi.

Kral Fahd Amerikan askerlerini çağırınca çok öfkeleni; önce Pakistan'a, ardından Afganistan ve nihayet Sudan'a gitti. Artık Pakistan'da istenmeyen ve kendilerine yer arayan binlerce 'cihadçı'yı Sudan ve Yemen'e yerleştirdi, onlara birçok ülkede iş buldu.

ABD'ye karşı ilk cepheyi Somali'de açan ve 1994'te Suud vatandaşlığından çıkarılan Usame bin Ladin, uzun bir süredir, iktidarı almalarına epey yardımcı olduğu Taliban'ın himayesinde Afganistan'da yaşadı.

ABD'nin, yakalanması için 5 milyon dolar ödül koyduğu Usame bin Ladin, hiçbir eylemi açıkça üstlenmiş değil, ama hiçbirini kınamış da değil. Zaten Usame bin Ladin'in adı yapılandan çok, yapılacağı iddia edilen eylemlerle anılıyordu.

23 Şubat 1998'de Londra'da Arapça yayınlanan El Kudüs el Arabi gazetesinde Şeyh Usame bin Muhammed Bin Ladin, Mısır Cihad örgütü lideri Ayman el Zevahiri, Mısır İslami Cihad örgütü lideri Ebu Yasir Rifa'i Ahmed Taha, Pakistan Cemiyet-ül Ulema yöneticisi Şeyh Mir Hamza ve Bangladeş Cihad Hareketi lideri Fazlul Rahman'ın, 'Dünya İslam Cephesi' adı altında kaleme almış oldukları fetva yayınlandı.

'Haçlılara ve Yahudilere karşı cihad' çağrısı yapan fetvanın önemli bölümleri şöyle: "Yedi yıldır ABD, İslam'ın en mukaddes topraklarının bulunduğu Arap Yarımadası'nı işgal ediyor, zenginliklerini sömürüyor, yöneticileri elinde oynatıyor, halkını tehdit ediyor, komşuları terörize ediyor ve buradaki üslerini komşu Müslüman ülkelere saldırı amacıyla kullanıyor. Amerikalılar yalnızca ekonomik ve dini nedenlerle Müslümanlara savaş açmış değiller, aynı zamanda küçük Yahudi devletine hizmet ediyor ve Kudüs'ün işgali ile orada Müslümanların katlini de gizlemeye çalışıyorlar. Amerikalıların işlediği tüm bu suç ve günahlar Allah'a, onun Peygamberine ve Müslümanlara karşı açık bir savaş ilanıdır. Ve İslam tarihi boyunca ulema, düşmanın Müslüman ülkeleri yok etmeye çalışması durumunda cihadın kişisel bir farz olduğunda birleşmişlerdir. Bundan hareketle ve Allah'ın emrine uygun olarak tüm Müslümanlar için geçerli olmak üzere şu fetvayı çıkartmış bulunuyoruz: El Aksa Camii ve Mekke'yi işgalden kurtarmak ve ordularını İslam topraklarından söküp atmak için, -ister sivil, ister asker olsunlar-Amerikalıları ve onların müttefiklerini, hangi ülkede mümkünse orada öldürmek, her Müslüman için farzdır. Biz Allah'ın rızasıyla, Allah'a inanan ve onun tarafından ödüllendirilmek isteyen her Müslümanı, ele geçirdikleri her yerde ve her zaman Amerikalıları öldürmeye ve paralarına el koymaya çağırıyoruz. Aynı zamanda Müslüman alimleri, liderleri, gençleri ve askerleri, ABD şeytanının ordularına ve şeytanın işbirlikçilerine saldırılar düzenlemeye; bunların arkalarındaki güçleri ortaya çıkarmaya ve onlara unutamayacakları bir ders vermeye çağırıyoruz."

2 Mayıs 2011 tarihinde ABD Başkanı Barack Obama, Pakistan'ın başkenti İslamabad yakınlarında Abbottabat'taki karargahında Usame Bin Ladin'in öldürüldüğünü açıkladı.

Metodizm

İngiliz reformuna katkısı bulunan Metodizm nedir?

John Wesley' in ortaya attığı dinsel akım ve Hristiyan tarikatıdır.

16. yüzyıldan beri, dindarlık ve ermişlik yolundaki her çeşit deneme metodu için kullanılan metodizm ve metodist terimleri, bugün 18. yüzyılın büyük İngiliz reformu ile bu reformun taraftarları ve onu sürdüren kiliseler anlamına gelmektedir. Aslında bu terimi, reform hareketinin başlangıcı için kullanmak uygun olur. Bu dönemde John Wesley, kardeşi Charles ve arkadaşları George Whitefield, Oxford öğrencileri arasında hristiyanca yaşama kurallarını yaymaya çalışıyorlardı.

Bütün anglosakson dünyasına hızla yayılan dini bir uyanışı gerçekleştirmek çabası içinde olan metodizm, özellikle hristiyanca yaşama özlemi, geniş halk tabakalarının (özellikle işçi çevreleri) Incil'i benimsemesi, laiklerin dini fonksiyonlara katılması gibi konulara önem verdi. Böylece ilk Reformun bazı yönlerini benimseyen metodizm, onun ortodoks teolojisini muhafaza etti. Whitefield Calvin'cilerin kaderciliğinde, bunu kabul etmeyen Wesley ise, Tanrı'ya kendini vakfetme konusunda ısrar ettiler. Fakat metodizm her şeyden önce, kalplerin iman yoluyla Tanrı'ya bağlanmasına önem verir. Bununla beraber, davranışları da küçümsemez.

Metodizm'den ayrılan, sonra yeniden birleşmeye çalışan çeşitli mezhep dallarından en önemlisi, 1784'te Amerika'da Wesley'in öncülüğüyle kurulan Piskoposluk Metodizmidir. Bu tarikatta disiplin ve idare amacıyla piskoposluk yeniden kurulmuştur.

Mezhebin diğer bölümlerinde muhafazakârlık yoktur, içinde Tanrı'nın sesini duyan her kişi ister papaz ister laik olsun vaiz verebilir, bu sebeple laik vaizlere büyük bir önem verilmiştir.

Eskiden dernek adı verilen metodist kiliseler sık sık değiştirilen papazların kontrolü altında bulunurdu. Yüksek yargı hakkı konferanslara aittir. 1951'den beri bir Dünya Metodist meclisi kurulmuştur ve metodistler öbür reform kiliselerine de yaklaşmışlardır. Bu yaklaşma Kanada'da 1925'te olmuş Fransa'da ise bunların büyük kısmı 1938'de yeniden teşkilâtlanan Fransız Reform kilisesiyle birleşmişlerdir. 1936 yılında Metodist İnanç ve İbadetleriyle ilgili bir kitap hazırlandı. Bu kitapta; sabah duası, teslis inancı, kısa dualar, komünyon ayini, ergenlik ve çocukluk vaftizinin su serpilerek yapılış şekli, çocuk doğuran annenin tebrik edilmesi, yeni taraftarlar için rehberlik kuralları ve benzeri hususlar yer alır.

Günümüzde dünyada, çoğunluğu Britanya'da olmak üzere Metodist'lerin toplam sayısı 25 – 30 milyon kadardır. Fransa'da ancak 5 metodist tarikatı kalmıştır.

Akasya

Havanın azotunu alıp köklerinde birleştiren Akasya nedir?

Fabaceae (Baklagiller) familyasına ait olan Akasya ağacı (Acacia), çoğunlukla yeşil yapraklı ve dikenlidir. Avustralya başta olmak üzere (yaklaşık 300 tür) sıcak ılıman ve yarı tropikal bölgelerde kendiliğinden yetişir. Akasyanın 600 türü vardır.

Fabaceae familyasına ait olan akasyalar doğada genellikle ağaç, nadir olarak da ağaççık ya da boylu veya bodur çalı olarak bulunurlar. Bazı akasya türleri yaz kış yeşilliklerini korumaktadır. Bununla birlikte yaprakları kış aylarında dökülen akasya türleri de mevcuttur. Yine bazı akasyalarda diken bulunurken bazılarında da bulunmaz. Yaprakları çoğunlukla bileşik tüysü yaprak durumundadır. Yani birçok yaprakçıktan oluşur. Bazı akasya türlerinde ise tüysü yaprak yerine ince ve uzun flokladlar görülmektedir.

Uzunca saplı yaprakları çoğunlukla genişlemiş durumdadır. Akasyanın çiçekleri çok hoş kokuludur ve küçük olan bu çiçeklerin rengi genellikle sarı, bazen beyaz ya da kırmızıdır. Dörder parçalı olan örtü yaprakları çanak ve taç olarak ayrılmıştır.

Ercikleri çok sayıdadır. İpçikleri uzundur. Çiçekler başçık ya da başak kuruluşunda toplu durumda bulunur. Akasya ağacının meyveleri bakla durumundadır. Akasya sert bir ağaçtır. Dokusu sıkı ve sağlamdır. Esnektir, yarılmaya karşı büyük bir direnç gösterir.

Vurulmaya ve sürtünmeye karşı direnci yüksektir. Zor işlenir. Değişik hava koşullarında bile en dayanıklı ağaçlardan biridir. Böcekler ve mikroorganizmalar tarafından kolayca yıkımlanmaz. Rendelendiğinde düzgün ve parlak bir yüzey verir.

Yağlı olduğu için özellikle su boyaları ile zor boyanır. Dünyanın tropik ve subtropik bölgelerinde bulunurlar. Tersiyer devrinde Orta Avrupa'da da yerli olarak bulunmakta iken bugün daha dar bölgelere yayılmış bulunmaktadır. Özellikle Avustralya'da, Afrika'da Sudan'da ve güney bölgelerinde, Orta Amerika'da, Asya'nın tropik bölgelerinde yetişen türleri vardır. Akasya ağacının ilk yaşadığı yer Karolin ve Virjinya sınırları dahilinde 'galleghanv' dağlarıdır.

Bu ağacı Avrupa'ya ilk tanıtan kişi 'Jan Ruben'dir. Akasya ağaçlarının kullanım alanları son yıllarda giderek artmaktadır. 11- Hızlı büyüme özelliklerinden dolayı ağaçlandırmalarda, özellikle vatanları dışındaki ılıman iklimlere sahip yerlerde, örneğin, Akdeniz çevresinde kumulların durdurulmasına hizmet etmektedirler.

Akasyanın Avustralya, Doğu Hindistan, Afrika ve Amerika'da yayılmış olan birçok taksonları vardır. Bunlardan bazılarının elde edilen zambın kullanılışının çok eski bir geçmişi vardır. Bu, Mısırlılar tarafında daha İsa'nın doğumundan önce 17. Yy. da kullanılmakta idi.

En temiz ve makbul olan zambın; *A. Senegal* Willd., *A. Glaucoxylla* Stend., *A. Abyssinica* Hochst., *A. Decurrens* Willd. Türlerinden elde edilir.

Acacia arabica Willd. Türünün henüz olgunlaşmamış olan meyveleri tanence çok zengin olduğundan aynı meşelerden elde edilen mazılar gibi, siyah ve kahverengi boyaların yapımında kullanılır. *A. Melanoxylon* R. Br.'in ise çilek gibi güzel kokulu kıymetli odunu vardır.

Akasya ağaçları kokulu ve meşbul çiçek açmasından arıların istifadesinde mevkii bulunması nedeniyle Balkanlarda bal piyasalarında Akasya balının daha yüksek fiyatla satıldığı öğrenilmiştir. Akasya ağacının çiçeğinden kokulu şurup ve kolonya yapılmaktadır.

Akasya ağacı ürünü olan tohum kapsülleri ile birlikte ve henüz kapsüller yeşil renkte olduğu zaman taze olarak veya sonbahardan sonra kurduğunda ılık su ile ıslatılarak yumuşadığında bakla ve fasulye gibi yem olarak koyun, keçi ve ineklere verilir.

Tropik Afrika kökenli olan Acacia senegal'den, yapıştırıcı madde ve mürekkep yapımında, eczacılıkta, şekerlikte ve başka sanayi dallarında kullanılan Arap zımkı elde edilir.

Akasya ağaçlarından çoğunun gövde kabuğu, sepicilikte, eczacılıkta ve boya, mürekkep gibi bazı ürünlerin yapımında kullanılan tanen açısından zengindir. Az sayıda bazı akasya türlerinin ise odunu değerlidir.

Bu türlerin başlıcaları Avustralya kökenli Acacia melanoxylon ile yarran ve Hawaii kökenli Acacia Koa'dır. Ana yurdu ABD'nin güneybatısı olan, buradan Hindistan ve Avrupa'ya yayılan Acacia farnesian, parfüm yapımında kullanılan güzel kokulu sarı çiçekler verir.

Avustralya türlerinin pek çoğu, çiçeklerin hoş görünümünü nedeniyle süs bitkisi olarak dünyanın hemen her yanına yayılmıştır.Ülkemizde ve birçok Avrupa ülkesi ile ABD' de akasya adı ile bilinen beyaz salkımlı ağaçların gerçek akasya olmadığı belirtilmektedir. Bu bakış açısındaki botanikçiler, gerçek akasyalarla aynı cinsten olmayan bu ağaçları yalancı akasya (Robinia pseudoacacia) olarak adlandırmaktadır. Boyları 20-25 metreye kadar ulaşabilen bu gösterişli ağaçlar, gölge vermesi için yol kenarlarına, park ve bahçelere dikilmektedir.

Çiçeklenme zamanında sarkık salkımlar halinde kümelenen küçük beyaz çiçekleri de çevreye tatlı ve baygın bir koku yayar.Gerçek akasyalar güzel görünümleri dışında odunundan özsuyuna kadar hemen her şeyinden yararlanılan çok değerli ağaçlardır.

Güney Afrika, Avustralya ve öbür tropik ülkelerdeki büyük tarım işletmelerinde bu ağaçlar özel olarak yetiştirilir.

Avustralya yerlileri, mulga (Acacia aneura) adını verdikleri bir akasya türünün dallarından mızrak sapları ve bumerang yaparlar. Akasya yaprakları ve meyveleri hayvan yemi olarak da kullanılmaktadır.

**O
Şey
Dergi**

Bizi Takip Edin!

Yedi Yıl Savaşları

Avrupa'nın kanlı dönemlerinden biri olan Yedi Yıl Savaşları nedir?

Yedi Yıl Savaşları, Avrupa'nın belli başlı devletleri arasında, 1756-1763 arasında gerçekleşen bir dizi askeri çatışmadır. Avusturya, Avusturya Veraset Savaşları'nda (1740-1748) elinden çıkan Silezya bölgesini geri alabilmek için ittifak arayışı içindeydi.

Fransa, Saksonya, İsveç ve Rusya ile bir ittifak oluşturmuştur. Prusya ise İngiltere ile ittifaka gitmiştir. Esasen gerek Avusturya Veraset Savaşları, gerekse de Yedi Yıl Savaşları, aynı stratejik hedeflere yönelik savaşlardır ve tek bir savaşlar dizisi olarak kabul edilir.

Bir yanda, İngiltere ve Fransa arasında, denizaşırı sömürgelerin ve dünya denizlerindeki üstünlüğün kontrolü, diğer yandan da Orta Avrupa'da Avusturya ile Prusya arasında, bir güçler dengesi arayışı olarak kabul edilmelidir.

Karşısındaki bu güçlü ittifakı, ilk saldırıyı kendisi yaparak parçalamayı amaçlayan Prusya kralı II. Friedrich, 1756 yılında Saksonya'nın merkezi Dresden'e saldırarak kenti almıştır.

Bir dizi küçük çaplı çatışmadan da başarılı çıkan II. Friedrich, 6 Mayıs 1757 tarihinde Prag Çatışması'nda Avusturya'yı yenilgiye uğratmıştır. Ancak ertesi sene yenilerek Bohemya'dan çekilmek zorunda kalmıştır. Ardından İsveç ve Rusya, Doğu Prusya'ya saldırdılar.

Ruslar burada Prusya orduları karşısında belirgin bir başarı kazanmışlardır. Fransa ise batıdan Silezya'ya saldırdı. II. Friedrich bu saldırıyı karşılamış ve güçlü Fransız ordusunu bozguna uğratmıştır. 5 Aralık 1757 günü ise Avusturya birlikleri karşısında parlak bir zafer kazandı.

21 Haziran 1758 tarihinde İngiliz ordusu Fransız ordusunu bozguna uğratmış, ardından II. Friedrich, Doğu Prusya'da Rus ordularını geri çekilmek zorunda bırakmıştır. Ancak 12 Ağustos 1759 tarihinde Avusturya – Rusya birleşik ordusuna yenildi. Bu yenilgi Prusya'nın zaten sınırlı olan askeri olanaklarını da tüketmiş oldu. II. Friedrich artık taarruz edecek askeri güce sahip değildir ve savunmada bile İngiltere'nin mali desteğine güvenmektedir.

Aralık 1762'de Çariçe Tsaritsa'nın ölümü ve yerine Prusya'ya düşmanca tutumlar beslemeyen II. Petro'nun tahta geçmesi II. Friedrich'i Rusya ile bir barış anlaşması yapmaya itmiştir. Ardından II. Petro'nun arabuluculuğuyla İsveç'le barış imzalandı.

Rusya ve İsveç'in çekilmesiyle zayıflayan Fransız-Avusturya ittifakı barış istemek zorunda kalmıştır. 10 Şubat 1763 tarihinde Fransa ile İngiltere arasında imzalanan Paris Antlaşmasıyla, Kuzey Amerika ve Hindistan'daki Fransız sömürgeleri üzerinde hakimiyet İngiltere'ye geçmiştir.

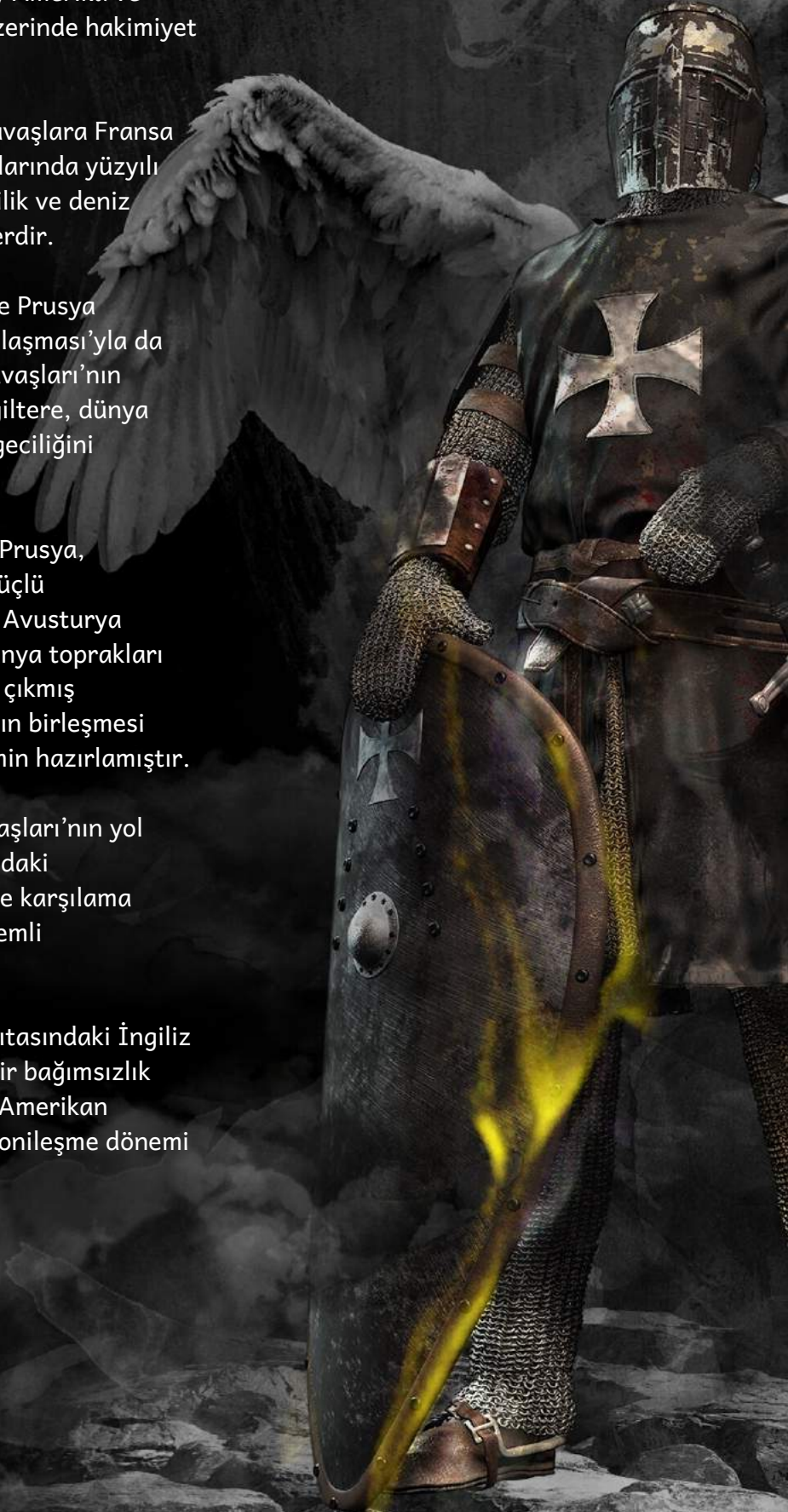
Prusya ile Avusturya arasındaki bu savaflara Fransa ve İngiltere'nin katılması esasen, aralarında yüzyılı geçkin zamandır süregelen sömürgecilik ve deniz üstünlüğü için olan politik mücadelelerdir.

15 Şubat 1763 tarihinde Avusturya ile Prusya arasında imzalanan Hubertusburg Anlaşması'yla da Silezya Prusya'ya bırakıldı. Yedi Yıl Savaşları'nın sonucundaki Paris Antlaşmasıyla, İngiltere, dünya çapında deniz üstünlüğünü ve sömürgeciliğini pekiştirmiştir.

Hubertusburg Anlaşması'yla da artık Prusya, Avrupa'nın askeri – politik anlamda güçlü devletlerinden biridir. Ayrıca Prusya, Avusturya karşısına daha etkin bir biçimde Almanya toprakları üzerinde politik bir güç olarak ortaya çıkmış bulunmaktadır. Bu durum, Almanya'nın birleşmesi süreci için son derece elverişli bir zemin hazırlamıştır.

Öte yandan İngiltere'nin Yedi Yıl Savaşları'nın yol açtığı ek mali yükleri, Amerika kıtasındaki kolonilerinde ek ve arttırılan vergilerle karşılama politikası da Yedi Yıl Savaşları'nın önemli sonuçlarından biridir.

Bu vergilendirme politikası Amerika kıtasındaki İngiliz kolonilerinin Onüç Koloni birleşerek bir bağımsızlık savaşını başlatmalarına yol açmıştır. Amerikan Bağımsızlık Savaşı'yla bu kıtadaki Kolonileşme dönemi de son bulmuştur.

İbrahim Kaypakkaya

Ser verip sır vermeyen İbrahim Kaypakkaya kimdir?

İbrahim Kaypakkaya, Türkiye Komünist Partisi/Marksist-Leninist'in kurucusu olan devrimci. Fikirlerini benimseyenler arasında İbo olarak da anılır. TKP/ML içerisindeki kod adı Hamza'dır.

1949 yılında Çorum'un Sungurlu ilçesinin Karakaya Köyü'nde doğdu. İlkokulu bitirdikten sonra Hasanoğlan Öğretmen Okulu'na girdi. Öğretmen Okulunun ardından İstanbul'daki Çapa Yüksek Öğretmen Okulu'na başladı.

Aynı zamanda İstanbul Üniversitesi Fen Fakültesi - Fizik Bölümü öğrencisi olan Kaypakkaya, sol düşüncelerle burada tanıştı. Mart 1968'de Çapa Fikir Kulübü'nün kurucuları arasında yer aldı.

Çapa Fikir Kulübü'nün başkanı olan Kaypakkaya, 6. Filo'ya karşı bildiri yayınladığı gerekçesiyle Kasım 1968'de okuldan atıldı.FKF ve TİP içinde ortaya çıkan ayrışmada Millî Demokratik Devrim (MDD) tezini savunan kesimde yer aldı.

İşçi-Köylü gazetesinin İstanbul'daki bürosunda çalışan Kaypakkaya, Aydınlık ve Türk Solu dergilerine yazılar yazdı. Aydınlık içinde meydana gelen ayrışmada Doğu Perinçek'in başını çektiği PDA kanadında yer aldı.

1972 yılına kadar PDA (TİİKP) saflarında çalıştı ve DABK üyesi olarak görev yaptı. Bu tarihte PDA ile yolları ayrıldı. Doğu Perinçek ve çevresinin saptırımcı (revizyonist) ve fırsatçı (oportunist) olduklarını iddia eden Kaypakkaya, ayrılık sonrasında TKP/ML TİKKO'yu kurdu.

TKP/ML faaliyetlerinin yoğunlaştığı Tunceli bölgesinde mücadele ederken, 24 Ocak 1973'te Tunceli Gökçek köyündeki Vartinik mezrasında bir kömde kaldıkları sırada nöbet tutan arkadaşlarının uyuyakalması sonucu etrafın kolluk güçleri tarafından sarıldığını fark edemezler. Kaçarken Kaypakkaya boynundan saçma kurşunlarıyla vurulup yere düşer. Jandarmalar gelince ölü numarası yapar. Üstünden Haydar Mecit yazılı bir kimlik çıkması üzerine Fehmi Altınbilek ve diğerlerinin peşine düşer. Askerler gittikten sonra Kaypakkaya kaçır.

Çatışma sonunda TİKKO'nun ilk komutanlarından Ali Haydar Yıldız yaşamını yitirir, Kaypakkaya yaralı olarak çatışma alanından uzaklaşır, Muzaffer Oruçoğlu ve Hüseyin Bozkurt kaçır.

Beş gün kadar dağda yaralı saklanan Kaypakkaya, yiyeceğinin kalmaması üzerine indiği köyde Cafer Atan isimli bir öğretmenin ihbarı sonucu 5 gün sonra yakalandı.Çatışmadan sonra kaçarken botlarının tabanları yırtılır. 5 gün boyunca yaralı ve ıslak oluşundan dolayı ayakları üşümeye başlar. Arada indiği bir köyde kendisine bir derece bakım yapılsa da geç kalındığından dolayı soğuma durmaz. Üstüne üstlük yaralı olduğu halde kasıtlı olarak saatlerce yürütülmesinin sonucu da olarak parmakları hissizleşir. Bunun sonucunda kaldırıldığı hastanede 20 Şubat 1973'te ayak parmakları kesilir.

Kaypakkaya'nın sağ ayağındaki tüm parmakları, sol ayağında ise küçük parmağı hariç hepsi kesilir.İbrahim Kaypakkaya, Diyarbakır'da süren dört aylık sorgulama ve işkence sürecinden sonra 9 Mayıs 1973'te babasına sorgusunun bittiğini ve görüşmelerinde sakınca olmadığını belirtip, Çapa FKF ile ilgili hakkında açılan bir soruşturma için bazı belgeleri getirmesini istedi. Mahkemeye çıkartılmasına az bir zaman kala, görgü tanıklarına göre 16 Mayıs 1973'te son bir kez sorguya götürüldü ve 18 Mayıs 1973'te yaşama veda etti.

Ölüm sebebi kayıtlara intihar olarak geçmiştir. Oğlunu görmeye gelen babasına ertesi gün cansız bedeni teslim edildi. Bedeninde birçok delik olmakla birlikte kafası kesilmiş ve kasıkları parçalanmıştı.

Ölümü dönemin bağımsız milletvekili Mehmet Ali Aybar tarafından bir soru önergesiyle Türkiye Büyük Millet Meclisi'ne getirildi.Mezarı, doğum yeri olan Karakaya'dadır.

Ayasofya

Kilise ile cami arasında gidip gelen Ayasofya nedir?

Ayasofya, İstanbul'da eski bir doğu kilisesi 1453 yılında İstanbul'un fethi ile camiye dönüştürüldü. 1935 yılında Atatürk'ün emri ile müzeye dönüştürülmüştür. Daha yapıldığı ilk yıllardan itibaren ihtişamı ve “erişilmez bir sınırsızlığı” temsil eden kubbesiyle herkesi şaşırtıp büyüleyen Ayasofya, 916 yıl boyunca kilise, 481 yıl da cami olarak hem Hristiyanlığın, hem de Müslümanlığın hizmetinde bulundu.

İlk yapıldığında Büyük Kilise (Megale Ekklesia) denilen bu muhteşem yapıt, Kutsal Bilgelik'e (Sofia) adandığından Ayia Sofia olarak tanınır, Fetih'ten sonra ise Ayasofya olarak anılmaya başlanır. Türkiye Cumhuriyeti'nin kurucusu Mustafa Kemal Atatürk'ün önerisi ve Bakanlar Kurulu'nun kararıyla 1935 yılında müze olarak tüm insanlığın ziyaretine açılan Ayasofya, Bizans İmparatoru İustinianos tarafından 532-537 yılları arasında yaptırıldı.

Ayasofya aynı adla yaptırılan üçüncü yapı.İlk Ayasofya'nın yine aynı yerde Roma Dönemi'nden kalma eski bir tapınak üzerinde bazilikal tipte yapıldığı ve 15 Şubat 360 tarihinde görkemli bir törenle açıldığı tarih yazarı Sokrates tarafından anlatılıyor.

Günümüzde hiçbir kalıntısı bulunmayan bu yapı, 404 yılında İmparator Arkadios'a karşı ayaklanan halk tarafından yakılır. İkinci Ayasofya ise, İmparator II. Teodosios tarafından yaptırılarak 10 Ekim 415'te ibadete açılır. Ancak çok geçmeden bu yapı da bir başka isyan sonucunda, 13 Ocak 532'de yanar. İmparator I. İustinianos'un 5. saltanat yılında yaşanan Nika isyanının bastırılmasından sonra imparator, önceki yapılardan daha görkemli, asla yanıp yıkılmayacak bir mabedin yapılması emrini verir.

Tarihçi Prokopios'un yapımı hakkında bilgiler verdiği 3. Ayasofya, Miletos'tan İsidoros ve Tralles'den Antemios adlı iki mimar tarafından yapılmaya başlanır. Yapım çalışmaları sırasında yüz usta, bin kalfa ve on bin işçi çalıştırılır.

Yapının bir an önce bitirilmesini arzu eden İmparator İustinianos, eski kentlerden kalma güzel mimari parçaların Ayasofya’da kullanılmak üzere İstanbul’a gönderilmesini tüm eyaletlerine gönderdiği bir yazı ile emreder. Böylece Anadolu, Suriye, Mısır ve Yunanistan’ın antik şehirlerinden mimari parçalar gemilerle Ayasofya’ya getirilir. Yapımına 23 Şubat 532’de başlanan 3. Ayasofya süslemeleri dışında inanılması güç bir sürede 5 yıl 10 ay 24 gün sonra bitirilerek 27 Aralık 537’de ibadete açılır.

Açılış son derece görkemli olur, İmparator İustinianos zafer arabasıyla Ayasofya’ya gelir ve Atrium’da Patrik Menas tarafından karşılanır. Birlikte el ele girdikleri Ayasofya’da gördüğü ihtişam karşısında, “Bana böyle bir ibadet yeri yapabilme şansını sağladığı için Tanrı’ya şükürler olsun,” der.

Açılıшта bin boğa, altı bin koyun, altı yüz geyik, bin domuz, on bin tavuk, on bin horoz kurban edilir ve yoksullara çeşitli yardımlarda bulunulur. Kubbeli bazilika türünün en önemli örneği olan Ayasofya’nın, yedi bin metrekarelik ana mekanı, mermer sütunlarla bir orta, iki yan nef olmak üzere üçe ayrılmıştır.

Orta nef ile yan nefleri birbirinden ayıran, dördü sağda, dördü solda bulunan yeşil-siyah damarlı mermer sütunların Ephesos’tan, yarım kubbe altında yer alan sekiz porfir sütunun ise Mısır’dan getirildiği biliniyor.

Yapının içindeki yüz yedi adet sütunun üstündeki başlıklar Bizans taş işçiliğinin en güzel örneklerinden. 6. yüzyıla tarihlenen sütun başlıkları üzerinde İmparator İustinianos ile karısı Teodora’nın monogramları yer alıyor. Yerden 56.60 metre yükseklikteki kubbenin çapı 32.37 metre. Yapıldıktan yirmi iki yıl sonra büyük bir depremde yıkılan kubbenin, 562 yılında Miletos’lu İsidoros’un yeğeni Genç İsidoros tarafından onarılırken 2.65 metre yükseltildiği biliniyor.

Yapıldığı günden itibaren dünyanın en önemli anıtları arasında yer alan Ayasofya, uzun yıllar Ortodoksluğa hizmet verdikten sonra, IV. Haçlı Seferi sırasında İstanbul'un Latinlerin eline geçmesiyle 1203-1261 yılları arasında Katolik Dünyası için kullanıldı.

Bu arada Latinlere borçlu olan İmparator IV. Aleksios, Ayasofya'nın değerli birçok eşyasını onlara vermek zorunda kaldı. Bu nedenle, Ayasofya'ya ait pek çok kutsal eşya halen Venedik'te bulunuyor. Ayasofya'da bugün görülebilen mozaikler gerçek birer sanat eseri.

Alt katta, apsis yarım kubbesi içerisinde yer alan “Meryem ve Çocuk İsa” mozaiği, altın yaldız ve gümüş ağırlıklı parçalardan oluşuyor. Bu mozaikte Meryem'in elbisesi lacivert cam mozaiklerle işli.

Meryem'in oturduğu taht, kıymetli mücevherlerle işlenmiş bir imparator tahtını anımsatıyor. Meryem ve Çocuk İsa'nın yüz güzelliği ise hayranlık uyandırıyor. Alt katta görülmesi gereken bir diğer mozaik de İmparator Kapısı'nın üstündeki VI. Leon'un yaptırdığı (886-912) mozaik.

Ayasofya'nın iç narteksinin yan kapısında yer alan bir başka mozaikte ise iki imparator ve Meryem ile Çocuk İsa yer alıyor. İmparatorlardan biri İstanbul'a adını veren I. Konstantin'dir. İmparator elinde tuttuğu kent maketini Meryem ve İsa'ya sunar. Diğer imparator ise Ayasofya'yı yaptıran I. İustinianos'tur. O da elindeki Ayasofya maketini Meryem ve İsa'ya sunar.

Ayasofya'nın üst katında güney galeride Deisis mozaiği ile imparatorluğun iki ailesine ait, İmparatoriçe Zoe-IX. Konstantinos Monomakos (11. yy.) ve II. İoannes Komnenos, karısı Eirene ve oğlu Aleksios (12. yy.) mozaikleri yer alıyor.

Kuzey galeride ise İmparator Aleksandros'un mozaiği bulunuyor (10. yy.). Ayasofya'nın cami olarak kullanıldığı dönemde yapının dışına farklı zamanlarda dört minare ilave edilir.

Mimar Sinan Ayasofya'nın dışına yaptığı payandalarla yapının dayanıklılığını arttırarak, günümüze kadar gelmesini sağlar.

Ayasofya'nın içinde yapılan ilaveler ise, apsis içindeki mihrap ve mihrabın iki yanındaki tunç kandiller mermer işlemeli minber, hünkar mahfili ve müezzin mahfilleridir. Ayrıca, Sultan I. Mahmud Dönemi'nde kütüphane yaptırıldığı da biliniyor.

Yapılan ilavelerde yapının uyumuna dikkat edilmiş, mermer malzeme kullanılarak organik bağ devam ettirilmeye çalışılmış. Kubbedeki yazı ve büyük levhalar (Allah, Muhammed ve dört halife) ise 19. yüzyılın ünlü hattatı Kazasker Mustafa İzzet Efendi'nin ürünüdür.

Mimoza Çiçeği

Sarı çiçekleri ile gönlümüzü çelen Mimoza Çiçeği nedir?

Mimoza ağacı bir süs bitkisidir. Diğer süs bitkilerinin aksine mimoza ağacı kış sonu ile ilkbahar başlangıcı açar. Kış aylarının sonuna doğru çiçek açmasına rağmen soğuğa da çok dayanıklı değildir. Dayanabileceği en yüksek hava sıcaklığı -7 ve -8 derecedir.

Mimoza çiçeklerinin sevmediği toprak tipi alkali topraklardır. Alkali topraklarda gelişimlerini tamamlayamazlar alkali toprak bitki için seçilmemelidir. Mimoza ağacı asidik veya nötr topraklarda daha rahat yetişirler, bu nedenle toprak seçimine dikkat edilmelidir.

Mimoza çiçeklerinin belirli bir türü yoktur, seçim yaparken bu özelliği dikkate alınmalıdır. Birkaç tane türü bulunur ve bunların tümüne mimoza adı verilir.

Tropikal iklimi seven, mimoza ağacı tamamen süs bitkisidir, mimoza çiçeği dikecek olan kişiler iklimi kesinlikle göz önünde bulundurmalıdır. Gıda bitkisi ya da sanayi bitkisi değildir. Bu nedenle kar amaçlı yetiştirilmez.

Mimoza çiçeğinin ülkemizde bilinen adı küstüm çiçeği ya da dokunma bana çiçeğidir. Bu isimlerle adlandırılmasının sebebi ise bitkiye dokunulduğu anda bitkinin yapraklarının büzüşerek kapanmasıdır, çiçeğin yapraklarına çok fazla fiziksel temasta bulunulmamalıdır.

Mimoza ağacının çiçekleri bol güneş ve yaprakları bol suyu sever. Sıkça sulanmalıdır. Mimoza ağacının ana vatanı Avustralya'dır. Bitkinin çiçekleri sarı ve keskin kokuya sahiptir. Mimoza ağacının yaprakları diğer ağaçların yapraklarına oranla yeşil değil griye dönüktür.

Ağacın yaprakları düz değildir. Yaprakları danteli andırır. Kış aylarında yapraklarını dökmez. Oldukça estetik görünüme sahip olan bu ağaç iyi bakıldığı zaman 50 yıla kadar yaşayabilirler. Mimoza ağacı oldukça arsız bir bitki türü olduğu için sürekli yeni sürgünler verir.

İstenmeyen sürgünleri önlemek için her yıl budama yapılmalıdır. Mimoza ağacı bol güneş ve bol suyu sever bu nedenle bitkinin güneşini kesecek başka bir ağaç dikilmemelidir. Rüzgara karşı dayanıksız olduğu için rüzgarı çok olana bölgelere dikilmemelidir.

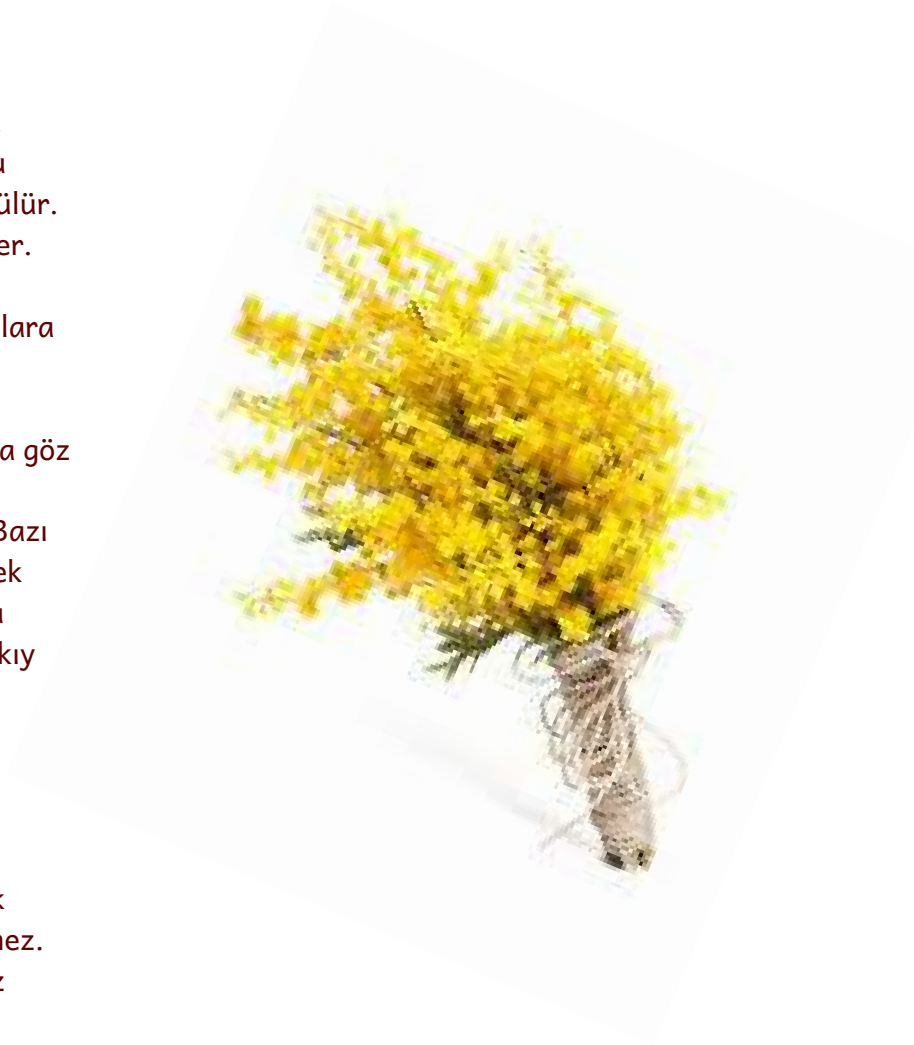
Kireci bol olan toprakta bitki zayıf kalır ve çiçekleri verimsizleşir. Birden fazla mimoza ağacı dikilecekse eğer, bunların arasında en az 3 metrelik boşluklar olmalıdır. Görsel olarak oldukça hoş olan ağacın pek fazla çeşidi bulunmaz. Birkaç çeşidi vardır bunlara farklı isimler takılmaz ve hepsine mimoza adı ya da küstüm çiçeği adı verilir. Ülkemizde en çok yetiştirilen ve tercih edilen çeşitleri ise; Acacia Dealbata mimoza çeşidi. Bu çeşidin yaprakları eğrelti otuna benzer, yaprakları çok parçalıdır.

Acacia Retinodes yani İzmir mimozası diğer bir mimoza çeşididir. Yaprakları diğer çeşidine göre daha farklıdır. Düz ve uzun bir yaprak yapısına sahiptir. Bu mimoza çeşitleri yaklaşık 60 – 70 cm ye kadar uzayabilirler. Mimoza ılıman iklimi seven bir bitkidir.

En fazla -7 derece soğuğa dayanabilir. Bitkinin çiçek açması kışın sonudur. Bu nedenle bahar müjdecisi olarak ta görülür. Yaprakları ve çiçekleri güneşi çok sever. Rüzgar karşısında da oldukça dayanıksızdır. Çiçekleri küçük ponponlara benzer sarı renklidir.

Görsel olarak dikilen süs bitkisi oldukça göz alıcıdır. Kokusu çok keskin olduğu için birçok bölgeye kokularını salabilirler. Bazı mimoza türleri bahar aylarında da çiçek açabilirler. Güneşi gören çiçekler daha büyük ve daha verimli olur. Ülkemizin kıy kesimlerinde yetiştirilir.

İzmir mimozası ege kıyı kesiminde yetiştirilir. Diğer tüm mimoza türleri Karadeniz ve Marmara bölgesinde de yetişebilir. Akdeniz kıyı kesimlerini çok sevmez. Tüm türleri burada yetiştirilmez. Yetiştirilmemesinin nedeni ise Akdeniz bölgesindeki topraklarının bol kireçli olmasıdır.

**O
Şey
Dergi**

www.oseydergi.com

Hayatın içindeki O ŞEY!

Doğum Kontrol Hapı

İnsanların çoğalmasını engelleyen Doğum Kontrol Hapı nedir?

İçerdikleri hormonlar sayesinde, öncelikle yumurtlama (ovulasyon) sürecinin geçici olarak durdurulmasını sağlayarak etki gösteren doğum kontrol hapları, günümüzde modern kadının kontrasepsiyonda (aile planlamasında) ilk olarak düşündüğü yöntemler arasında gelir.

Doğum kontrol haplarının tıbbi literatürdeki ismi "oral kontraseptif (Kısaca: OK veya OKS)" yani ağızdan alınan gebelik önleyiciler olarak geçmektedir. Doğum kontrol hapları yumurtlamayı önleyici etkileri haricinde, rahim ağzı salgısının kıvamını arttırarak spermlerin içeriye geçişini engeller ve rahim içi dokusunu yani endometriumu incelterek yuvalanma (implantasyon) olayının önüne geçerler.

Tüm bu etkiler sonucunda gebelikten koruyucu etki oluşmaktadır. En yaygın kullanılan doğum kontrol hapları östrojen ve progesteron hormonunun ikisini birden içeren kombine haplardır. Ayrıca "yalnızca progesteron içeren (minipill)" doğum kontrol hapları da mevcuttur. Minipill haplar özellikle doğum sonrası emzirme dönemi için uygun ilaçlardır.

Eskiden kullanılan ve 50 mikrogram estrogen içeren haplar yerine, günümüzde artık 30 mikrogram içeren ve bu nedenle "düşük dozlu doğum kontrol hapları" olarak anılan ilaçlar kullanılmaktadır. Bu ilaçlarda eskiye göre damar içi pıhtılaşma (trombus) ve diğer yan etkiler son derecede azdır. Maalesef geçmiş zamanlarda kullanılan yüksek dozlu hapların yan etkilerinin yarattığı olumsuz ve haksız ön yargı halen günümüzde de devam etmektedir.

Düzenli olarak kullanıldıklarında doğum kontrol haplarının koruyuculuk oranları çok yüksektir. Bu ilaçların kullanım şeması 3 hafta kullan- 1 hafta bırak, veya 21 gün kullan-7 gün ara ver; şeklinde özetlenebilir.

İlaçların tamamında, hapların üzerinde günler belirtilerek günleri şaşıрма engellenmiştir. İlk kez başlayacak olanların ilk hapi adet başlangıcının tercihen birinci veya ikinci günü almaları gerekir. 5. günden sonra alınmaları sonucunda gebelik oluşabilir.

Gebelikten koruma, daha ilk kutunun alımına başlanması ile başlayacaktır. İlk doğum kontrol hapi, ABD'nin Massachusetts eyaletinde, Shrewsbury kentinde biyolojik araştırmalar yapan Worcester Vakfı hesabına çalışan Dr. Gregory Pincus tarafından geliştirildi. Dr. Pincus, 1950 yılında aile planlamasına ilişkin çalışmalar yapmak üzere vakfa davet edilmişti. Amacı, “zararsız, kesinlikle güvenilebilir, basit, pratik, uygulaması kolay ve hem karı, hem de koca tarafından fiziksel doyumu engellemeyen bir koruyucu” bulmaktı.

Pincus ve yardımcısı Dr. John Rock, ağız yoluyla alınabilecek böyle bir ilacı insanlığın hizmetine sunabilmek için tam beş yıl olağanüstü çalıştılar. Söz konusu ilaç için yola çıktıkları ana maddeler, progestin ve östrojendi. İlk klinik deneyler 1954 yılında yapıldı. Dr. Pincus'un mucize hapiyla ilgili ilk geniş çaplı deneme ise 1956 yılında Puerto Rico'da, San Juan kentinde yapıldı.

Bu denemeye 1308 kadın, gönüllü olarak katıldı. Bunlardan 811 tanesine Conovid adı verilen haptan, 497 kişiye de daha sonra geliştirilen Uvulen'- den verildi.

Üç yıl süren denemeleri tamamlayan 830 kadından yalnız 17'si gebe kaldı. Serbest piyasada satılan ilk doğum kontrol hapi ise, Enovid 10'dur. G.D.Searle Eczacılık firması tarafından 18 Ağustos 1960 tarihinden itibaren eczanelerde hanımların yararına sunuldu.

The National Gallery

Londra'da bulunan The National Gallery nedir?

National Gallery Londra 1824 yılında kuruldu. Binası Trafalgar Meydanı'nın kuzey ucunda bulunmaktadır. Sahipliğini İngiltere devletinin yaptığı müze, 13. yüzyıl ile 19. yüzyıl dönemini kapsayan yaklaşık 2300 esere ev sahipliği yapmaktadır.

Girişin ücretsiz olduğu müze yıllık ortalama 6,4 milyon ziyaretçisi ile dünyanın en çok ziyaret edilen müzelerinden biri konumundadır. 1824 yılında İngiliz hükümetinin, banker John Julius Angerstein'in koleksiyonunu satın alması ile başlayan süreç Sir Charles Lock Eastlake'in büyük çabaları ve yapılan bağışlar ile müze ciddi bir koleksiyona ulaştı. Özellikle Sir George Beaumont ve William Holwell Carr bağışları ile bina 1838'de genişletilerek yenilendi.

İlk başlarda ağırlıklı olarak 15 ve 16. yüzyıl İtalyan resmine yoğunlaşmış bulunan mütevazı koleksiyon sonraki 30 yıl boyunca özellikle Geç Rönesans dönemi tablolarının toplanmasıyla zenginleşmeye başladı.

1906 yılında Diego Velazquez'in 'Ayna Önünde Venüs' tablosunun Ulusal Sanat Koleksiyonu Vakfı tarafından müze eserlerine katılması, ilk önemli tablo olarak kayıtlara geçti. Bu süreç diğer önemli tabloların koleksiyona dahil edilmesi ile devam etti, ancak 19. yüzyılda müzede çağdaş sanatçıların eserleri bulunmuyordu. Bu durum Hugh Lane'nin 1917 yılında bazı empresyonist sanatçıların tablolarını bağışlaması ile değişti.

İkinci Dünya Savaşı sırasında müzedeki tablolar Blaenau şehrindeki bir dağ madeninde korumaya alındı ve bu sürede müze, konser salonu olarak hizmet verdi. Bina 1837 yılında William Wilkins tarafından planlandı.

Genişleyen koleksiyon için yer sıkışıklığı yaşayan müze 1872 ve 1876 yıllarında Doğu Kanadı ilave edildi. Son yıllardaki en önemli ilavelerden biri olan Sainsbury Kanadı 1991'de postmodern mimarlardan Robert Venturi tarafından yapıldı. Müzenin şu anki yöneticisi Nicholas Penny'dir.

Mercedes Benz

Lüks otomobil markalarından Mercedes Benz nedir?

1880'lerde otomobilin icat edilmesinin ardından, Karl Benz 1883'de Almanya'nın Mannheim kentinde Benz & Cie şirketini, Gottlieb Daimler ise Cannstatt'ta 1890 yılında Daimler-Motoren-Gesellschaft (DMG) şirketini kurarak, birbirlerinden bağımsız bir şekilde motorlu karayolu taşımacılığının temellerini atmış oldular.

Tüm varlıklarını kurdukları şirketlere yatıran bu mucitler, ürünlerinin herkes tarafından tanınmasını sağlamak amacıyla kendi soyadları olan, "Benz" ve "Daimler"i, marka adı olarak kullanmaya başladılar.

"Benz", marka olarak uzun süre varlığını korurken; 1900'lerin başında Daimler-Motoren-Gesellschaft (DMG) yepyeni bir marka ile ortaya çıktı: "Mercedes". Mercedes markasına ait ilk otomobil, Emil Jellinek adında, otomobil yarışlarına tutkun bir iş adamının siparişi ile üretildi.

Mercedes, Emil Jellinek'in kızının adı idi.1900 yılının Aralık ayında Jellinek'e teslim edilen ilk "Mercedes", DMG'nin baş mühendisi Wilhelm Maybach tarafından geliştirildi.

35 bg gücünde bir motorla donatılan bu yarış otomobili, hafif yapısı ve güçlü motoru ile yeni bir dönemin habercisi oldu."Zarafet" anlamına gelen İspanyolca bir isim olan Mercédés, Avusturyalı iş adamı Emil Jellinek'in kızının adıydı.

Son derece ileri görüşlü olan ve yaklaşan otomobil çağını öngören Jellinek'in otomobile olduğu gibi spora da özel bir ilgisi vardı.

İlk Daimler aracını 1897 yılında satın alan iş adamı, kısa zaman içinde yakından tanıdığı aristokrat ve finans çevrelerinde Daimler araçlarının pazarlamasını yapmakla kalmadı, bu otomobillerle yarışlara da katılmaya başladı.

Yarışlara Mercedes adıyla katılan Jellinek, 1900 yılında DMG'nin baş mühendisi Wilhelm Maybach'dan hızlı, hafif ve güvenli bir otomobil tasarlamasını istedi.

Jellinek, DMG ile bu otomobillerin satışına ilişkin bir anlaşma yaptı ve ürünün markası olarak 10 yaşındaki kızının adının, "Mercedes" in kullanılması kararlaştırıldı.

1901 yılında Jellinek'in bu yeni otomobil ile yarış alanında imza attığı başarılar markanın tanınması ve itibar görmesine büyük katkıda bulundu. Mercedes markası Eylül 1902'de resmi kayıtlara geçti.

DMG'nin artık başarılı bir marka adı vardı; ancak hala kendisi ile özdeşleşen bir logosu yoktu. Şirketin kurucusu Gottlieb Daimler, Deutz'daki motor fabrikasındaki görevinin ilk yıllarında, bir Köln ve Deutz kartpostalında kendi evinin tepesine bir yıldız amblemi koymuş, eşine yazdığı mektuplarda bu yıldızın günün birinde başarıyı ve gücü temsil edeceğini ve fabrikasının üzerinde parlayacağını söylemişti. Yıllar sonra 1909'da üç köşeli yıldız amblemi, ticari marka logosu olarak tescil edildi.

Üç köşeli yıldız, Daimler'in "karada, suda, havada" motorlu araçlar hedefini simgeliyordu. Yıllar içinde ambleme ufak tefek eklemeler yapıldı. 1916 yılında yıldızın etrafı, içinde dört küçük yıldızın ve Mercedes isminin yer aldığı bir daireyle çevirdi.

1921 yılında ise otomobillerin radyatörlerinde kullanılacak daire içindeki üç boyutlu, üç köşeli yıldız tasarımı hazırlandı ve 1923 yılında tescil edildi.

Birinci Dünya Savaşı'nın ardından yaşanan ekonomik sıkıntıların doğurduğu bir sonuç olarak Haziran 1926'da eski rakip şirketler; DMG ve Benz & Cie.'nin birleşmesiyle Daimler-Benz AG kuruldu.

DMG'nin dünyaca ünlü üç köşeli yıldızı ve Mercedes markası, bir o kadar ünlü Benz ticari ismini arkasına aldı. Benz'in defne yapraklarından oluşan çelenk simgesi yıldızın etrafını sardı.

Günümüze kadar çok az değişime uğramış olan bu yıldız, dün olduğu gibi bugün de Mercedes-Benz araçlarını süslemeye devam ediyor ve dünyanın neresinde olursa olsun yollarda kaliteyi, konforu ve güvenliği temsil ediyor.

hayatınızda
tüm
renklere
yer verin!

0
Şey
Dergi

VE UNUTMAYIN

Bilgi paylaştıkça
güzeldir...

0
Şey
Dergi

f t i
@oseydergi

Meditasyon
Cihan Haber Ajansı
Devlet Tiyatroları
II. Dünya Savaşı
Fenerbahçe
Hodbin
Bülent Ecevit
Berlin Duvarı
Anıtkabir
Dostoyevski
Anavatan Partisi
Birahane Darbesi
Nietzsche
Yahya Kemal Beyatlı
Hindistan
Unesco
Gazete

0
Şey
Dergi

f t i
@oseydergi

Inktober
Deprem
FilmEkimi
Cadılar Bayramı
Amacio Ortega Gaon
Buharlı Tren
Grafiti
Alacakaranlık Kuşağı
Susuz Yaz
Tuncel Kurtiz
El Classico
Florence Nightingale
Bizimkiler
Lagün
Netflix

ekim 2019

şey
dergi

f t i
@oseydergi

Murphy Kanunları
Madımak
Kemal Sunal
Amerika
Füze
Frida Kahlo
Kuduz
Elektrikli Sandalye
Bansky
Metro
Petra
Nobel Ödülü
Srebrenitsa Katliamı
PacMan
Uğur Mumcu
Atom Bombası
Disneyland
Nelson Mandela
Korun Madinesi

temmuz - 2019

Hrant Dink'in emeği Agos Gazetesi nedir?

Agos, İstanbul merkezli yayımlanan Türkçe-Ermenice haftalık gazetedir. Türkiye'deki Ermeni toplumunun Türkçe ağırlıklı ilk gazetesi olan Agos, 5 Nisan 1996'da yayın hayatına başladı.

Gazetenin temeli Luiz Bakar, Hrant Dink, Harutyun Şeşetyan ve Anna Turay'dan oluşan bir girişimci kurul tarafından atıldı. Ancak Hrant Dink kısa sürede gazetenin genel yayın yönetmeni ve fikir önderi olarak ön plana çıktı.

Hrant Dink 19 Ocak 2007 tarihinde gazete binası önünde bir suikaste kurban gitti. Bu olay dolayısıyla oluşan toplumsal tepkiler, gazetenin daha yaygın bir kesim tarafından tanınmasına ve tirajının artmasına yol açtı.

Cinayetin ardından gazetenin genel yayın yönetmenliğini Etyen Mahçupyan üstlendi. 2010 yılında ise görevi Rober Koptaş'a devretti. Agos gazetesinin Genel Yayın Yönetmenliğini 5 yıl boyunca sürdüren Koptaş, 29 Ocak 2015 tarihinde yayımlanan sayı ile görevinden ayrıldı.

Gazetenin yönetimini eski yazarlarından Yetvart Danzikyan üstlendi. 2007 yazı itibarıyla gazetenin haftalık tirajı 5.000 dolayındadır. Gazete, üç veya dört sayfası Ermenice olmak üzere 24 sayfa olarak yayımlanmaktadır.

Agos, Ermenice "tohum atmak veya fidan dikmek için açılan oyuk, evlek" anlamına gelmektedir. 3 Haziran 2015 tarihinde gazetenin 1000. sayısı yayımlandı. Gazete Metin Göktepe Gazetecilik Ödülü sahibidir.

Agos'un ilk sayısı, 5 Nisan 1996 tarihinde yayımlanmıştır. Ancak gazetenin 25 Şubat 1996'da "sayı 0" olarak numaralandırıldığı ve satışa sunulmadığı bir sayısında bulunmaktadır. Agos'un ilk sayısı, 33x55 santim ölçülerinde ve 8'i Türkçe, 2'si Ermenice olarak 10 sayfa olarak hazırlanmıştır. 2 Ocak 1998 tarihli 92 sayılı Agos'a kadar Ermenice sayfalar numaralandırmaya dahil edilmemiş, Ermenice ek olarak değerlendirilmiştir.

Agos'un ilk sayısının tirajı 2600'dür. Dağıtılan tanıtım sayısında verilen abone formu aracılığı ilk sayıya 600 abone bulunmuştur. İlk altı ay sonunda 27 Eylül 1996 tarihli 26. sayıda gazetenin başyazarı "genel değerlendirme"ye ayrılır. Altı aylık süre sonunda abone sayısının 1800'e çıktığı, tirajın da 3500'e yükseldiği açıklanırken; gazetenin her hafta ortalama 10 bin okur tarafından okunduğunubilgisine de yer verilir. Agos'un sermaye yapısı ile ilgili olarak tartışmalar az da olsa yapılır.

Gazetenin Dünya Kiliseler Birliği'nin katkısıyla kurulduğu iddialarını Dink yalanlar. Dink, 3 Mart 2006'da "10 yılın ardından daha iyi bir Agos için" başlıklı yazısında Agos'un kuruluşunun ardında hangi maddi gücün olduğunu açıklar.

Agos yaklaşık 28 bin dolar civarında bir ana sermaye ile kuruldu ve bu sermaye de sadece ve sadece kurucu arkadaşların kendi öz katılımıyla sağlandı. Agos'a borç olarak giren bu paralar belli bir süresonra herkese aynı şekilde iade edildi.

Agos Basın İlan Kurumu'ndan da herhangi bir ilan geliri almamaktadır. Gazetede sürekli olarak yer ayrılan özel sayfalar bulunmaktadır. 10 yıllık süreç içerisinde "Bakış" başlıklı ikinci sayfa, "Kültür-Sanat" sayfası ve "Basın-Yayın" sayfası varlığını korumuştur.

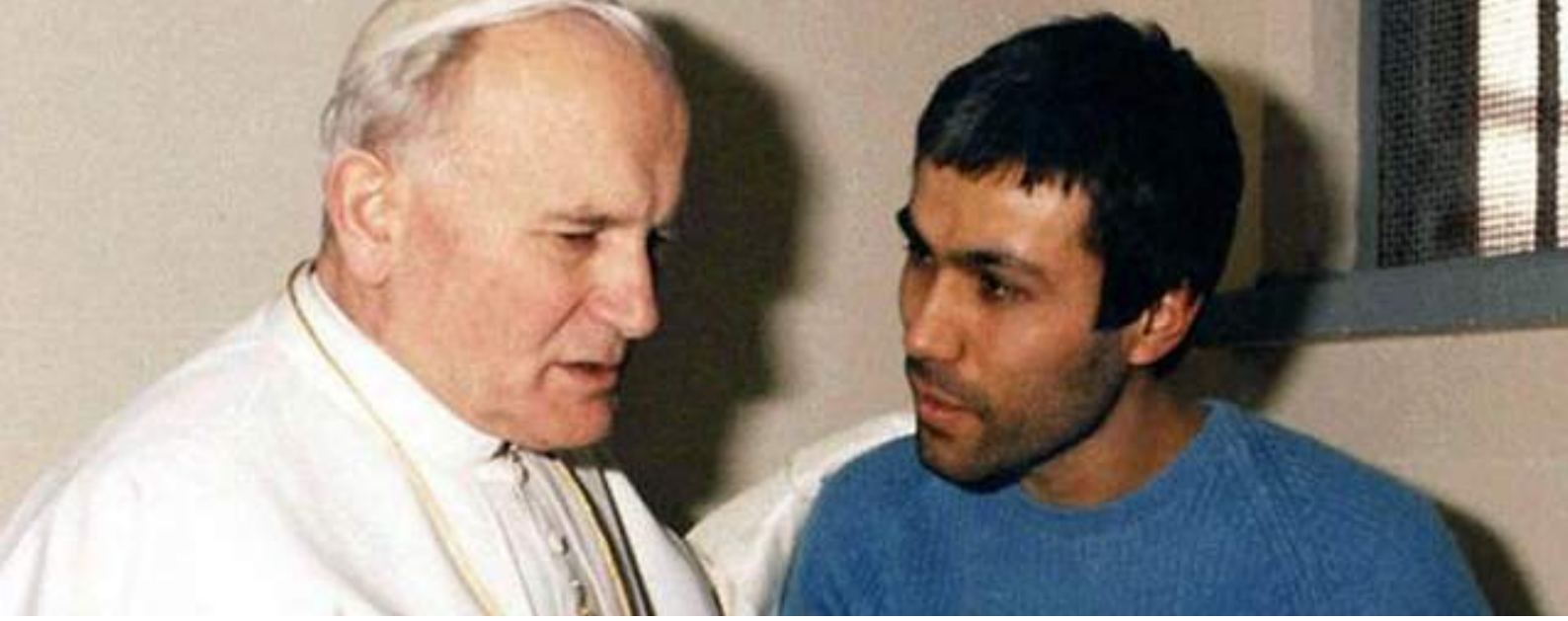
"Bakış" adlı ikinci sayfada gazete kadrosu dışında yazı yazan yazarların yorumlarına, okur mektuplarına ve bulmacaya yer verilir. Gazete yayın hayatına başladığı ilk yıllarda "Hayatın içinden" başlıklı üçüncü sayfada Ermeni cemaatine ait gelişmeler, yerel spor haberleri yer bulur.

Gazete, ilk yıllarında "Dünyadan" isimli sayfasında Ermeniler ve Ermenistan ile ilgili haberlere yer verir. Gazetenin ilk sayısında sahibi ve sorumlu yazı işleri müdürü Diran Bakar; genel yayın yönetmeni Hrant Dink'tir.

Agos'un ilk günden bugüne dek izlediği yayın politikasında, Türkiye'de azınlık olmak, Türkiye'de Ermeni olmak, ulus devlet ve küreselleşme, çokkültürlülük, kimlik, anayasal yurttaşlık ve demokrasi, Ermeni cemaatinin sorunları, kendilerini ifade edebilmenin aracı olan Ermeni dili, Türkiye'nin Ermenistan'la, Azerbaycan'la ve Avrupa Birliği ile ilişkileri, Kilisesi'nin cemaat içindeki konumu, 1915 Olayları, Varlık Vergisi, 6-7 Eylül Olayları gibi konular ön plana çıkmaktadır.

Mehmet Ali Ağca

Papa'ya suikastıyla tanınan sonrasında kendisini
mesih ilan eden Mehmet Ali Ağca kimdir?

Mehmet Ali Ağca 9 Ocak 1958'de Malatya'da dünyaya geldi. İstanbul Üniversitesi İktisat Fakültesi'nde eğitim gördü. Bu dönemde çeşitli siyasi gruplar arasında çalışmalarda bulundu.

1979 senesinde Milliyet gazetesi başyazarı Abdi İpekçi'ye düzenlenen suikastin sorumlusu olarak 25 Haziran 1979 tarihinde yakalandı ve Maltepe Askeri Cezaevi'ne konuldu. 23 Kasım 1979 tarihinde Abdullah Çatlı ile arkadaşları tarafından kaçırılarak Bulgarsitan'a gönderildi.

13 Mayıs 1981 tarihinde Papa II. Jean Paul'e suikast düzenleyen Ağca, 22 Mart 1986 tarihinde İtalya'da ömür boyu hapis cezasına mahkum edildi. Ancak papanın kendisini vuranı affettiğini söylemesi üzerine 2000 senesinde dönemin İtalya Cumhurbaşkanı Carlo Azeglio Ciampi tarafından Türkiye'ye iade edildi.

Sonrasında Ağca'nın İpekçi cinayetinden aldığı ölüm cezası 1991 senesinde yürürlüğe giren infaz yasası gereği 10 sene hapse çevrilmiştir. Kadıköy'de iki ayrı gasp ve soygun suçlarından aldığı toplam 36 sene ağır hapis cezası da, af yasası nedeniyle 7 sene 2 aya indirilmiştir.

12 Ocak 2006'da serbest bırakılmıştır. Ancak Adalet Bakanlığı'nın itirazı üzerine tahliye kararı oy birliğiyle bozulmuştur. 20 Ocak 2006 tarihinde yeniden tutuklanarak Kartal Cezaevi'ne gönderilmiştir. Son senelerini Sincan Cezaevi'nde geçirmiştir.

1 Şubat 1979'da Milliyet gazetesi başyazarı Abdi İpekçi'ye düzenlenen suikastın tetikçisi olarak, olaydan 5 ay sonra 25 Haziran 1979'da yakalandı. Polisin ek gözaltı süresi istemesine rağmen, bu talep reddedildi ve Maltepe Askeri Cezaevi'ne konuldu.

Zaman gazetesinde Taha Kivanç müstear adıyla yazan Fehmi Kuru'ya göre Abdi İpekçi kendisinin de içinde bulunduğu mason locasından birinin Türkiye'ye yapılan silah kaçakçılığı ile ilgili olduğunu bulmuş, bu yüzden de öldürülmüştü.

Abdi İpekçi'nin son yazısı silah kaçakçılığı üzerine idi. Cezaevinden 6 ay sonra 23 Kasım 1979'da, adı Susurluk Kazası ile gündeme gelen Abdullah Çatlı'nın da aralarında bulunduğu iddia edilen bir grubun yardımıyla kaçırıldı ve Bulgaristan'a geçti.

Gıyabında ölüm cezasına çarptırıldı.13 Mayıs 1981'de II. Ioannes Paulus'a suikast düzenleyen Mehmet Ali Ağca'nın suikast soruşturması boyunca 128 kez ifadesi alındı. 22 Mart 1986'da İtalya'da ömür boyu hapis cezasına çarptırıldı.

Vurulmasından 4 gün sonra kendisini vuranı affettiğini bildiren II. Ioannes Paulus, Ağca'yı 27 Aralık 1983'te bizzat İtalyan cezaevinde ziyaret etti.13 Haziran 2000'de dönemin İtalya Cumhurbaşkanı Carlo Azeglio Ciampi'nin affını onaylamasıyla Türkiye'ye iade edildi. Sadece gasp suçundan Türkiye'ye iadesi kararlaştırılan Mehmet Ali Ağca'nın Abdi İpekçi cinayetinden tekrar yargılanmasının mümkün olmadığı açıklandı. Mahkemede "Ben Abdi İpekçi'nin katili değilim. Sadece aktörlük yaptım" dedi. Her duruşmasından sonra gazetecilere mektup dağıtan Mehmet Ali Ağca, Vatikan'a da tehdit savurarak hesap soracağını ileri sürdü. Ağca, "Katolik olmam için Vatikan bana 50 milyon dolar, özgürlük ve kardinallik önerdi." iddiasında da bulundu.

2014 yılının Aralık ayında Papa II. Ioannes Paulus'un mezarını ziyaret etmiştir. Bu ziyaret için uygunsuz seyahat belgeleri ile İtalya'ya girdiğinden dolayı 30 Aralık 2014 tarihinde sınır dışı edilerek Türkiye'ye gönderildi.

Mehmet Ali Ağca'nın İpekçi cinayetinden aldığı ölüm cezası 1991 yılında yürürlüğe konulan İnfaz Yasası gereği 10 yıl hapse çevrilmişti. Kadıköy'de iki ayrı gasp ve soygun suçlarından aldığı toplam 36 yıl ağır hapis cezası da, kamuoyunda "Rahşan Affı" olarak bilinen Af Yasası nedeniyle 7 yıl 2 ay hapse çevrilmişti. 12 Ocak 2006 tarihinde serbest bırakıldı. Adalet Bakanlığı'nın itirazı üzerine, Yargıtay tahliye kararını oybirliğiyle bozdu, Mehmet Ali Ağca 20 Ocak 2006 tarihinde tekrar tutuklanıp Kartal H Tipi Cezaevi'ne konuldu.18 Ocak 2010 tarihinde cezasını tamamlayıp hapisten çıkmıştır.

Yıllardır üzerinden çıkarmadığı mavi kazağının özgürlüğü temsil ettiğini iddia etmektedir. Papa II. Ioannes Paulus'a düzenlenen suikast girişimi, 2017 yılında Calymath Bénin isimli yazar tarafından yayınlanan Fátima'nın 3. Sırrı-Mesih Ağca adlı tiyatro eserine ilham kaynağı oldu.

Çiçek Aşısı

Bir dönemin pandemisi olan çiçek hastalığının tedavisi çiçek aşısı nedir?

Çiçek hastalığı Çiçek hastalığı “Variola virüsü” tarafından meydana getirilen insandan insana solunum yolu ile bulaşan ve bazen öldürücü olan bir hastalıktır. Ateş, tipik ve ilerleyici tarzda cilt döküntüleri ile karakterizedir.

1960’lı yıllardaki yoğun aşılama kampanyaları ve karantina uygulamaları sonucunda 1980 yılında çiçek hastalığının Dünya’da eradike edildiği yani kökünün kazındığı Dünya Sağlık Örgütü tarafından açıklanmıştır.

Dünyadaki son vaka 1977 yılında Somali’de görülmüş ve o tarihten beri dünyanın hiçbir yerinde çiçek vakası tesbit edilmemiştir. Hastalığın eradikasyonundan sonra hastalığa neden olan virüs Dünya Sağlık Örgütü’nün kontrolünde bir kaç laboratuvarıda saklanmaktadır.

Çiçek aşısı 1980 yılına kadar hemen hemen tüm dünyada rutin olarak uygulanırken, eradikasyonun açıklanmasından sonra rutin aşılama durdurulmuş ve bundan sonra 1983 yılına kadar başta ABD olmak üzere bazı ülkelerde sağlık personeline uygulanmış ve bu tarihten sonra sivil kişilere uygulama tamamen durdurulmuştur. Bu tarihten sonra aşılama rutin olarak sadece Amerikan ordusunda devam etmiş ve 1990 yılı sonuna kadar devam ederek Körfez Savaşına katılan askerler de aşılanmışlardır. Ancak dünyada hiç görülmeyen bir hastalığa karşı yapılan aşılanmanın neden olduğu yan etkiler, askerler arasında huzursuzluk yaratmış ve çiçek aşılması Körfez savaşından sonra durdurulmuştur.

Gündemdeki Irak savaşı nedeniyle ABD ordusunda aşılama tekrar başlamıştır. Bugünlerde çıkan Çiçek Hastalığı korkusu, yeryüzünden silindiği açıklanan virüsün saklandığı laboratuvarlardan kaçırılarak bioterörizm amacıyla kullanılabileceği varsayımından yola çıkarak geliştirilen senaryolar sonucudur ve bu senaryoların gerçekleşme olasılığı son derece düşüktür.

ABD'nin uğradığı terörist saldırılar, “şarbon”un bioterörizm amacıyla kullanılması bu konudaki paranoyaları güçlendirmiştir. Dünyadan yok edilen Çiçek hastalığına neden olan virüsün bioterörizm amacıyla kullanılması, halen dünyanın her tarafında görülmekte olan şarbon ile karşılaştırılmamalıdır. Zira bu amaçla şarbonun kullanılması Çiçek virüsüne göre son derece kolaydır. Bugün çiçek aşısı sivil kullanım için sadece ABD’de Dryvax adıyla lisanslıdır. Dryvax, direkt olarak çiçek hastalığı etkeni olan “variola” virüsünü içermemektedir.

Aşı, bu virüsün üyesi olduğu Orthopoxvirus türünün bir prototipi olan “vaccinia virüs”ünü içermektedir ve inek lenf sıvısında bulunan virüsün yine inek deri kültürlerinde üretilmesi ile elde edilmektedir. Çiçek aşısı canlı bir aşıdır. Aşı iki uçlu bir iğne vasıtasıyla derinin çizilmesi yoluyla yapılmaktadır. Aşının uygulandığı yerde 2-5 gün içerisinde bir papül (deriden kabarık şişlik) meydana gelir ve bu papül daha sonra içisivi dolu vesikül (kesecik) halini alır. Bu vesikül patlayarak (püstül) lezyon 8-10 gün içinde maximum boyutunu alır. Püstül kuruyarak kabuk haline gelir ve 14-21 gün içinde skar oluşturur. Aşılamadan sonra bölgesel lenf nodlarında 3-10 gün içerisinde, 2 ila 4 hafta süren şişlik ve hassasiyet oluşur. Bütün bu belirtiler günümüz aşılarında alıştığımız belirtilerden oldukça farklıdır. Vaccinia virus aşılarının rekombinant teknoloji ile üretilen formları üzerinde klinik araştırmalar devam etmektedir. Çiçek aşısı şu an zannedildiği gibi ABD’de herkese uygulanmamaktadır.

ABD’de olası bir bioteröristik saldırı sonucu oluşabilecek salgınları kontrol altına almak için, çiçek hastalığı şüphesi olan kişileri inceleyecek, hastalığa yakalananları tedavi edecek ekipler kurulmuştur.

Bugün ABD’de Çiçek Aşısı sadece bu ekiplerde görevli kişilere ve özellikle hayvan bakımı endüstrisi ile ilgili laboratuvarlarda çalışan kişilere yapılmaktadır. Ayrıca hastalığa yakalanan olursa çevresindeki temaslıların aşılayabilmek için bir miktar stok yapılmıştır. Yani herhangi bir saldırının olmadığı bu dönemde henüz rutin bir aşılamaya uygulaması bulunmamaktadır. Eğer bir saldırı olursa ve hastalığa yakalanan olursa, hastalar ile temas edilenlere aşı yapılacaktır. Hasta ile temas eden kişiye 3 gün içinde aşı yapılırsa koruyucu olmaktadır.

ABD’nin elinde bulunan aşı stoğu miktarı 2,7 milyon dozdur. ABD nüfusunun 300 milyondan fazla olduğu düşünülürse rutin aşılamamanın olmadığı zaten ortaya çıkmaktadır. Saldırının olmadığı bu dönemde 18 yaş altındaki çocuk ve adölesanlara aşı önerilmemektedir.

Çiçek aşısı şu an ABD’de dahil olmak üzere hiçbir ülkede satılmamaktadır. ABD’de yapılan bütün sivil aşılamalar CDC eliyle yapılmakta ve aşı sadece CDC’den temin edilebilmektedir. Bir başka deyişle şu an dünya piyasasında bu aşıyı hiç kimsenin istediği anda satın alma şansı yoktur.

Maksim Gorki

Rus edebiyatının öncü yazarlarından biri olan Maksim Gorki kimdir?

Aleksey Maksimoviç Peşkov, bilinen adıyla Maksim Gorki 28 Mart 1868 tarihinde Rusya'nın Nijniy Novgorod kentinde doğmuştur. 5 yaşındayken babasını kaybeder ve annesi yeniden evlenir. 11 yaşında annesi de ölünce, anneannesi ve büyük babası tarafından Astrahan'da büyütülür.

Anneannesinin anlattığı masallar onu çok etkiler. Gorki yalnızca birkaç ay okula gidebilir. 8 yaşından itibaren çok ağır koşullarda çalışmak zorunda kalan Aleksey Maksimoviç Peşkov, Rus işçi sınıfını en iyi tanıyan yazardır.

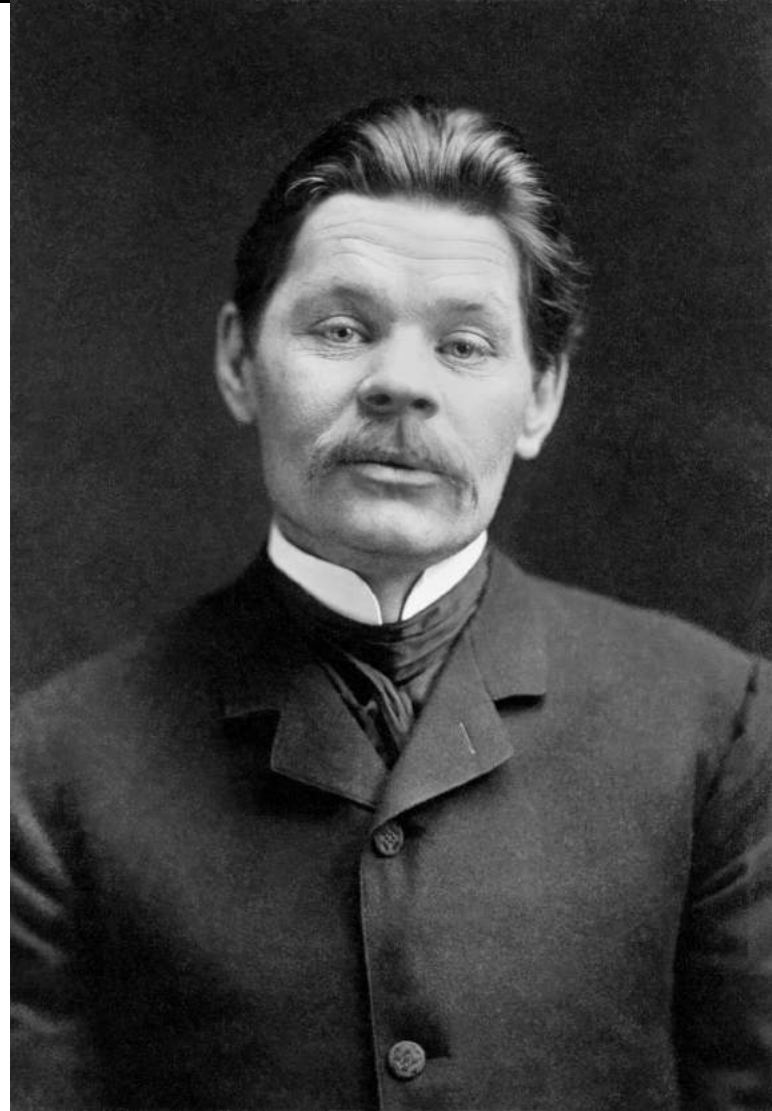
Bir gemide bulaşıkçılık yaptığı sırada büyük bir okuma tutkusu edinmiştir. İlk gençlik yılları Kazan'da geçmiştir. Aralık 1887'de intihar girişiminde bulunur. Sonraki 5 yıl boyunca değişik işlerde çalışır. Daha sonra büyük Rusya turuna çıkar.

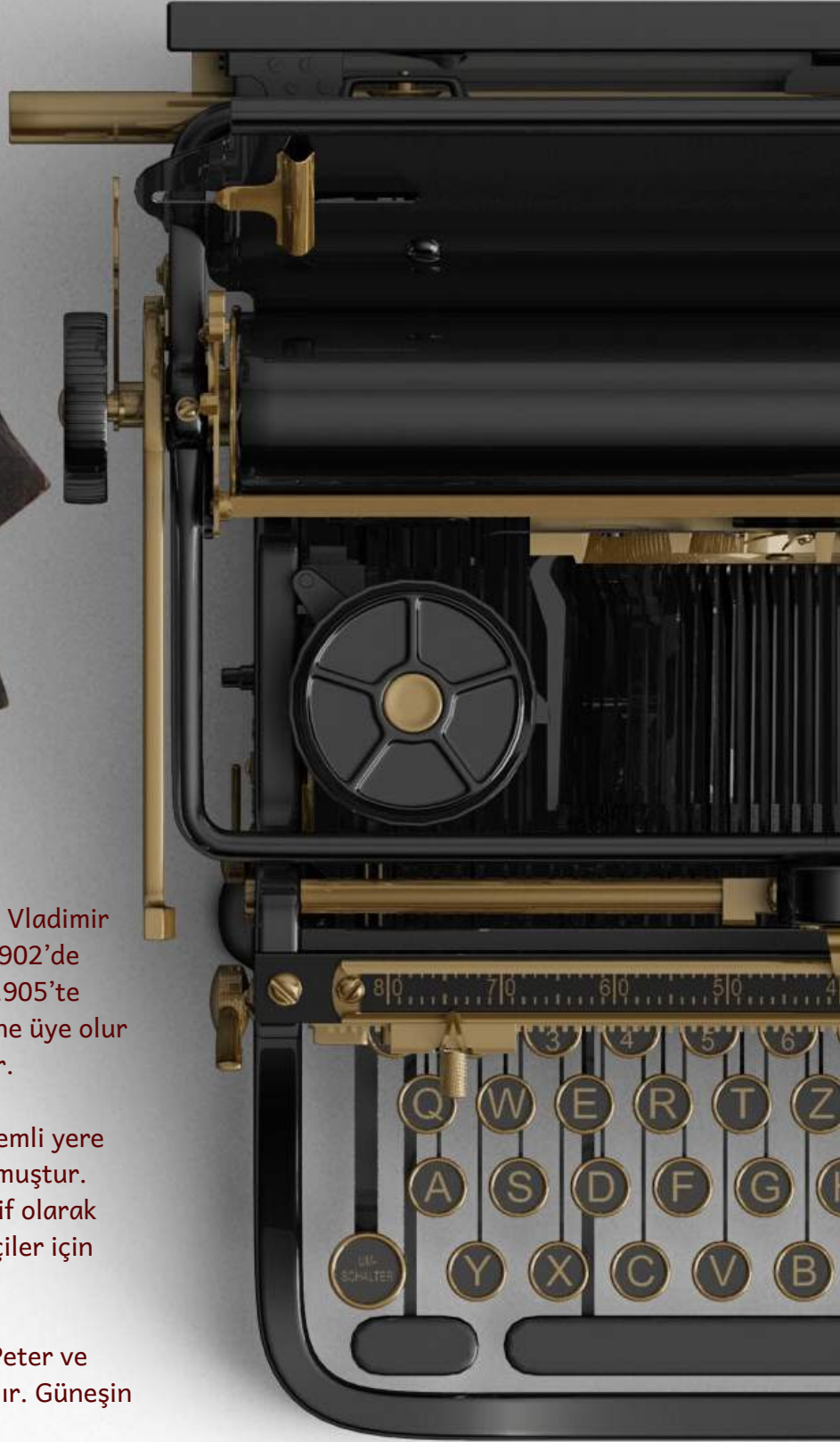
Bu gezi ve yaşadıklarını eserlerinde de kullanmıştır. Anlatımda kullandığı güçlü betimlemeler Gorki'nin, ne kadar derin bir gözlemci özelliğini göstermiştir. 1892'de Tiflis'te yayımlanan, Kafkasya Gazetesi'nde çalışmaya başladı.

Kendi hayatıyla özdeşleşen ve Rusça'da acı anlamına gelen Gorki takma adını kullanmaya başladı. İlk öyküsü Makar Çudra 1892'de yayımlandı 1895'te Sankt-Peterburg'da yayınlanan bir dergide çıkan Çelkaş adlı öyküsü ile ünlendi. Ardından Yirmi Altı Erkek ve Bir Kız öyküsü yayınlandı.

Dergilerde yayımlanan ilk öykülerinin ardından, en iyi öykülerinden sayılan Yirmi Altı Adam ve Bir Kız'la (1899) birlikte ünü hızla yayıldı. İlk romanı Foma'yı (1899), Üçler (1900) izledi. Ana (1906) adlı ünlü romanını Rus devrimine adadı.

1902'de Ayaktakımı Arasında adlı ünlü oyununu yazdı. "Fırtına Kuşunun Türküsü" adlı kısa şiiri, hem yayımlandığı derginin (Jizn) kapatılmasına hem de yazarın tutuklanmasına neden oldu; ancak dış ülkelerden gelen protestoların da etkisiyle kıs sürede serbest bırakılan Gorki Kırım'a gitti. Gorki, 1902 yılında Rusya Edebiyat Akademi'si'ne seçildi ancak Çar II. Nikolas buna izin vermedi.

Bunu protesto eden Anton Çehov ve Vladimir Korolenko Akademiden ayrılmıştır.1902’de Lenin’le tanışır ve arkadaş olurlar. 1905’te Rusya Sosyal Demokrat İşçi Partisi’ne üye olur ve bolşeviklerle birlikte hareket eder.

Maksim Gorki, 1905 Devrimi’nde önemli yere sahip olan Bilgi adlı bir yayınevi kurmuştur. 1905 Moskova Ayaklanması’nda aktif olarak yer almış ve ayaklanmaya katılan işçiler için malzeme ve erzak temin etmiştir.

1905 Rus Devrimi başarısız olunca Peter ve Paul Kalesi’nde kısa süre hapiste kalır. Güneşin Çocukları adlı oyununu bu dönemde yazar.Maksim Gorki, 1906 yılında kısa süren bir ABD seyhati yaptıktan sonra İtalya’da yedi yıl siyasi sürgün olarak yaşadı.

1913’te Rusya’ya döndü, ülkesinin Birinci Dünya Savaşı’na girmesine karşı çıktı. 1913-1923 yılları arasında Çocukluğum, Ekmeğimi Kazanırken ve Benim Üniversitelerim’den oluşan otobiyografik üçlemesini yayımladı.

SSCB devriminden sonra yaşadığı düş kırıklıklarından dolayı 1921-1928 yılları arasında İtalya'da kaldı. Stalin döneminde Sovyetler Birliği'ne döndü. 1934'te kurulan Sovyet Yazarlar Birliği'nin ilk başkanı oldu.

Sosyalist Gerçekçilik adlı edebiyat akımının gelişmesine katkıda bulundu. Son dönem yapıtlarının hemen hepsinde devrim öncesi yılları ele aldı. 1936'da Moskova'da hayata veda etti.

Galata Köprüsü

İstanbul'un tarihi sembollerinden biri olan Galata Köprüsü nedir?

Galata Köprüsü İstanbul'da Eminönü ile Karaköy arasında bulunan ve Haliç'in iki yakasını birbirine bağlayan köprü. Sultan İkinci Bayezid Han (1468-1512) Haliç üzerinde ilk köprü kurma teşebbüsünde bulundu ise de bunu gerçekleştiremedi.

Daha sonra Bezmialem Valide Sultan "Valide Köprüsü" adı verilen ilk ahşap köprüyü yaptırdı. Bu köprü'nün yetersiz kalmasından sonra Sultan Abdülmecid Han tarafından daha sağlam bir köprü yapıldı. Yaklaşık 500 m uzunluğundaki bu köprü de ahşaptı ve dubalar üstüne oturuyordu.

Bu köprüden ilk üç gün parasız geçişten sonra 25 Kasım 1845 gününden itibaren geçiş ücreti alınmaya başlandı. Yayalardan beş, yüklü atlardan kırk, boş atlardan yirmi para; yüklü arabalardan da beş kuruş geçiş ücreti alınıyordu.

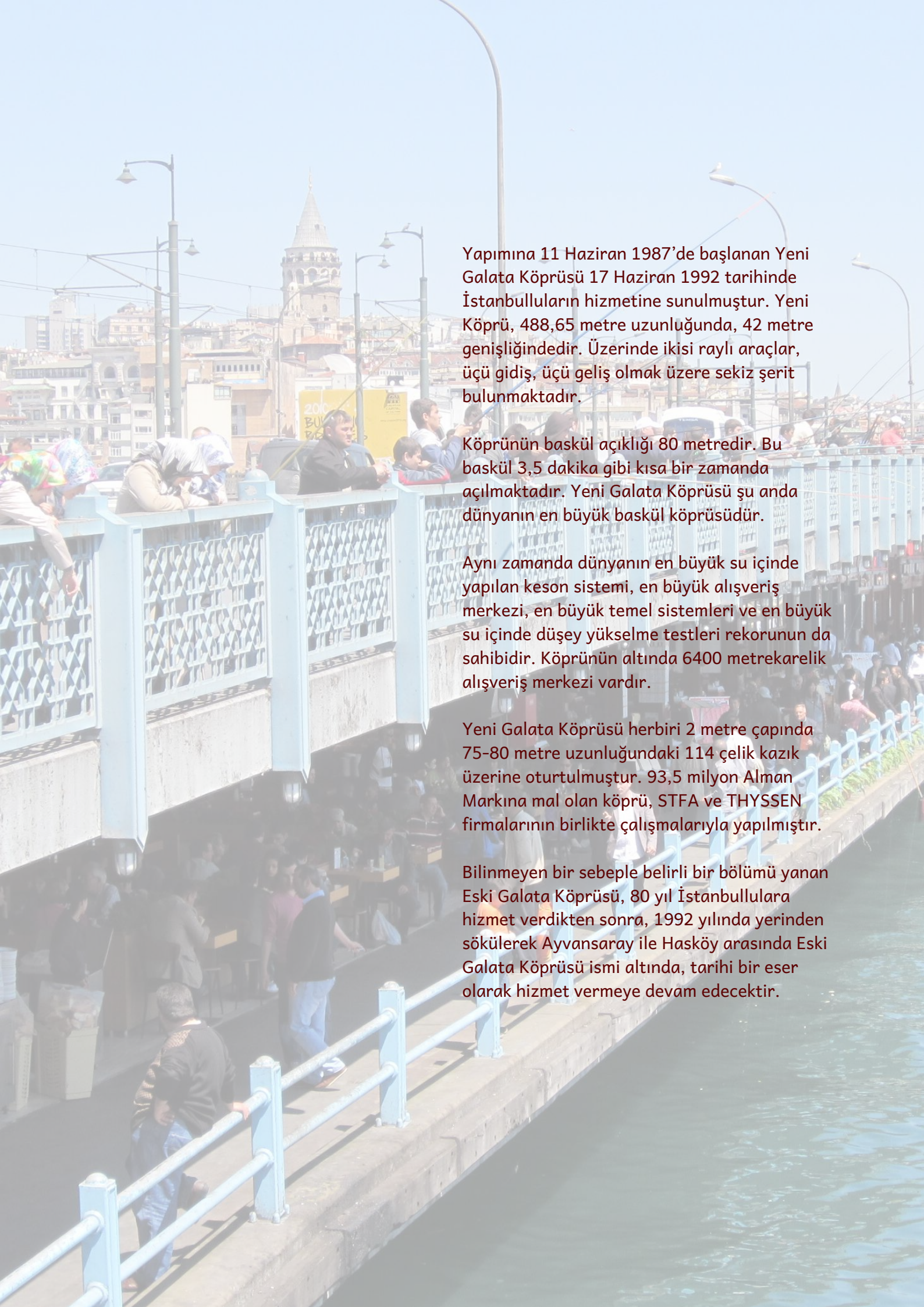
Bu köprüden 31 Mayıs 1930 Pazar gecesine kadar geçiş ücreti alınmasına devam edildi. Abdülmecid Hanın yaptırdığı köprü on sekiz yıl kullanıldıktan sonra yerine Sultan Abdülaziz'in emriyle daha geniş, daha gösterişli bir köprü kuruldu.

Eski köprü ise o sırada iyice harap duruma gelmiş olan Unkapanı köprüsünün yerine çekildi. Abdülaziz Han o zamana kadar kurulan üç tahta köprü yerine ilk madeni köprüyü, 1875 yılında yabancı bir firmaya yaptırdı. 105.000 altına mal olan bu köprü, demirden 24 duba üzerine oturdu.

480 m uzunluğunda, 14 m genişliğindeydi. Bu köprü, 1912 yılında Azapkapı-Unkapanı arasına götürülerek orada 1936 yılına kadar kullanıldı. Yerine 1910-1912 yılları arasında Alman Man firması tarafından 350.000 altına mal olan yeni bir köprü yapıldı.

Uzunluğu 462 m, genişliği 25 m olan köprü, 12 parça olup, ortasında geniş iki geçidi vardı. Haliç'e girip çıkan deniz araçları ekseriya gecenin ilk saatlerinde açılan bu geçitten Haliç veya Boğaz'a geçerlerdi.

Başlangıçta Sultan Abdülmecid Hanın ismine izafeten Mecidiye adı ile anılan köprü daha sonra Galata ismini aldı. Galata Köprüsü, Boğaziçi Köprüsü yapılıncaya kadar Boğaz'ın sembolü durumundaydı.

Yapımına 11 Haziran 1987'de başlanan Yeni Galata Köprüsü 17 Haziran 1992 tarihinde İstanbulluların hizmetine sunulmuştur. Yeni Köprü, 488,65 metre uzunluğunda, 42 metre genişliğindedir. Üzerinde ikisi raylı araçlar, üçü gidiş, üçü geliş olmak üzere sekiz şerit bulunmaktadır.

Köprünün baskül açıklığı 80 metredir. Bu baskül 3,5 dakika gibi kısa bir zamanda açılmaktadır. Yeni Galata Köprüsü şu anda dünyanın en büyük baskül köprüsüdür.

Aynı zamanda dünyanın en büyük su içinde yapılan keson sistemi, en büyük alışveriş merkezi, en büyük temel sistemleri ve en büyük su içinde düşey yükselme testleri rekorunun da sahibidir. Köprünün altında 6400 metrekarelik alışveriş merkezi vardır.

Yeni Galata Köprüsü herbiri 2 metre çapında 75-80 metre uzunluğundaki 114 çelik kazık üzerine oturtulmuştur. 93,5 milyon Alman Markına mal olan köprü, STFA ve THYSEN firmalarının birlikte çalışmalarıyla yapılmıştır.

Bilinmeyen bir sebeple belirli bir bölümü yanan Eski Galata Köprüsü, 80 yıl İstanbullulara hizmet verdikten sonra, 1992 yılında yerinden sökülerek Ayvansaray ile Hasköy arasında Eski Galata Köprüsü ismi altında, tarihi bir eser olarak hizmet vermeye devam edecektir.

O ŞEY DÜKKAN

Yakında

O
Şey
Dergi

Nasuh Mahruki

Ülkemizin dağcılarından biri olan Nasuh Mahruki kimdir?

Ali Nasuh Mahruki, Kaptan-ı Derya Ali Paşa'nın 6.kuşak torunu olarak 21 Mayıs 1968 yılında İstanbul'da dünyaya gelmiştir. Babası önemli para koleksiyoncusu ve Türk Nümismatik Derneği Başkanı Cafer Cem Mahruki'dir.

Mahruki soyadının nereden geldiğini merak edenler için; Osmanlı Donanması başında olan Yunanlıların Kara Ali dediği Kaptan-ı Derya Ali Paşa komutasındaki ordu Sakız isyanını bastırır. Fakat Yunanlıların denizcisi Kanaris bir şekilde limana sızarak Osmanlı amiral gemisini ateşe verir ve bu esnada şehit düşen Ali Paşa'nın geride kalan ailesine Osmanlıca'da yanık anlamına gelen Mahrukizade denmeye başlamıştır. Soyadı kanunu ile Mahruki soyadıyla devam etmiştir.

İlk ve ortaöğretimini Şişli Terakki Lisesi'nde tamamlayan Mahruki, 1992 yılında da Bilkent Üniversitesi İşletme Fakültesi'nden mezun olmuştur. 2004 yılında da Milli Güvenlik Akademisi'nden mezun olmuştur.

20 yaşındayken dağcılıkla Bilkent Üniversitesi Doğa Sporları Topluluğu'nda tanıştı ve üç yıl boyunca buranın başkanlık görevini yürüttü.

Yazar, fotoğrafçı ve milli sporcu olan Mahruki sadece dağcılıkla değil, mağaracılık, yelkencilik, dalgıcılık, motor sporları ve yamaç paraşütüyle de ilgilenmektedir.

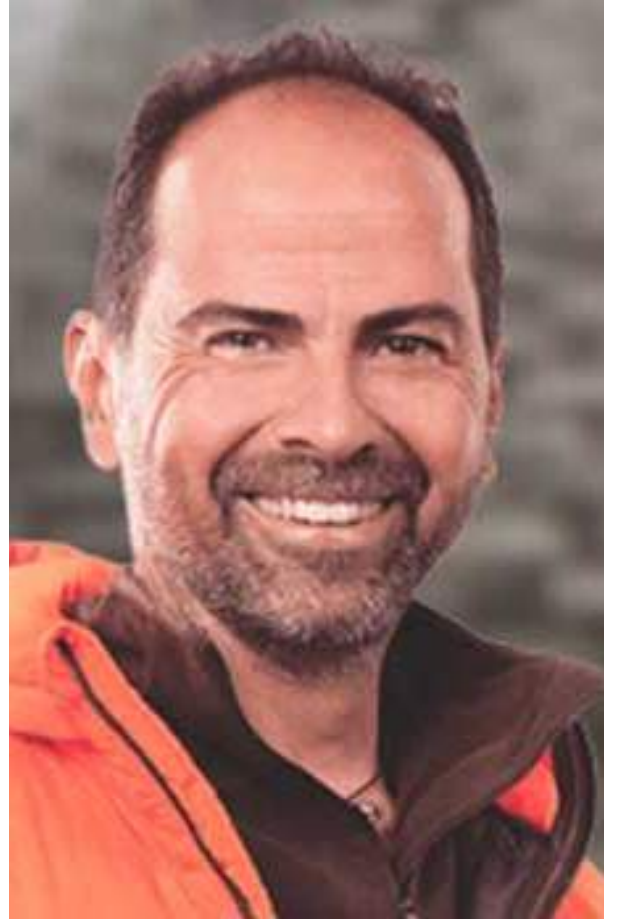
İlklerin adamı olan Mahruki, 1992-1994 yılları arasında Rusya Dağcılık Federasyonu tarafından eskiden Sovyetler Birliği'nin sınırları içinde yer alan 7000 metreden yüksek beş dağa tırmanarak Kar Leoparı ünvanını alan en genç dağcı olmasının yanı sıra, 1995 yılında Everest'e tırmanarak ilk Türk ve dünyada ilk müslüman dağcı ve 1996 yılında da yedi kıtanın en yükseğine tırmanarak Yedi Zirveler projesini tamamlayan 45. ve en genç dağcısı oldu. Daha sonraları birçok zorlu tırmanış daha gerçekleştiren Nasuh Mahruki, oksijensiz Lhotse ve K2 dağlarına tırmanmış ve 15 yıl sonra Everest'e ikinci kez tırmanmıştır.

Nasuh Mahruki 1996 yılında 7 arkadaşıyla birlikte Arama Kurtarma Derneğini (AKUT) kurmuş ve isimlerini 17 Ağustos 1999 depreminde enkaz çalışmalarına katılıp Türkiye'nin ve dünyanın her köşesinden gelen gönüllüleri ve yardımları örgütleyerek, tasnif edip, ihtiyaç sahiplerini belirleyip dağıtımını yaparak adını duyurmuşlardır. Halen AKUT kurucusu ve yönetim kurulu başkanıdır.

Nasuh Mahruki 2001 yılında İzmir'deki Avrupa Ralli Organizasyon'unda tanıştığı Mine Özvardar ile 2009 yılında Himalayalar'da Bhutan Krallığı'na yaptıkları bir motosiklet gezisinde geleneksel bir törenle hayatını birleştirmiştir.

Daha sonra Bangladeş Büyükelçiliği'nde resmileştirmişlerdir. 2013 yılında oğlu Barlas, 2015 yılında da kızı Bilge dünyaya gelmiştir.

Bahçeşehir Üniversitesinde 2 yıl boyunca Takım Çalışması ve Liderlik dersleri vermiş, kişisel gelişim üzerine çeşitli seminerler düzenlemiş ayrıca çeşitli gazete ve dergilerde köşe yazarlığı, televizyonlara belgesel programları yapmıştır. Mahruki, bugüne kadar 6 kitap yazmıştır.

İsveç

Kuzey Avrupa ülkelerinden biri olan İsveç nedir?

İsveç Finlandiya ile Norveç arasında yer alan kuzey Avrupa ülkesidir. Yaklaşık 9 milyonluk bir nüfusa sahiptir. Yüzölçümü: 449,964 km²'dir. Para Birimi İsveç Kronu'dur. Resmi dili bulunmamasına karşın de facto olarak İsveççe konuşulmaktadır.

Fransızca, Almanca ve Fince de okutulmaktadır. Ancak küreselleşmenin etkisiyle İngilizce çok yaygın bir biçimde konuşulmaktadır. Başkenti Stockholm'dür. Toplam nüfusu 9,060,430.

Avrupa'nın kuzey batısında, Fin-İskandinav yaylasının bir kısmını kaplayan, bembeyaz karlarla ve yemyeşil tabiatla örtülü bir devlet. Kuzeydoğusunda Finlandiya, kuzeybatı ve batısında Norveç, doğusunda Baltık Denizi ile Botni Körfezi, güneybatısında Skagerrak ve Kattegat vardır.

İsveç'e ilk insan yerleşmeleri, eldeki belgelere göre M.Ö. 800 yıllarında İsveç'in güney ucunda görülmüştür. İlk İsveçliler zamanla kuzeye doğru yayılmaya başlamışlardır. Sonraları ticaret yapmak için Akdeniz'e açılmışlar, Romalılarla ticari ilişkiler kurmuşlardır.

İsveç'in adı Svear kabilelerinden gelir. Ülkenin başlangıç tarihinde ülkenin güneyinde yerleşmiş olan Gotarlarla Svearlar arasında uzun süreli çatışmalar olmuştur. Svearların Gotarları Brevalla'da yenmesiyle İsveç Krallığı kurulmuştur.

İsveç'e M.S. 4. yüzyıldan başlayarak bazı Germen kabileleri göç etmişlerdir. Dokuzuncu yüzyılda İsveç kralları Normanların Batı Avrupa'ya yaptıkları akınlara katıldılar. Ama asıl gayeleri doğuda bir takım topraklar elde etmektir.

Doğuya yönelen İsveçliler Novgorod ve Kiev'i ele geçirerek, buralarda birer prenslik kurdular. Onuncu ve on birinci yüzyıllarda Norveç ve Danimarka ile aralıklı çatışmalara girdiler. On birinci yüzyılda Hristiyanlık İsveç'te resmi din olarak kabul edildi.

On ikinci yüzyılda kral olan Aziz Erik, Finlandiya'yı topraklarına kattı. On üçüncü yüzyılda ise, dört İskandinav ülkesi (İsveç, Norveç, Danimarka ve Finlandiya) Kalman Birliği adı ile bir tek otorite altında toplandılar.

Kalman Birliği yaklaşık 125 yıl sürdü. Danimarka ile İsveç arasındaki zıtlaşmalar yoğunlaşınca, İsveç Kralı Gustaf Vafa, Danimarkalıları İsveç'ten kovarak birliğe son verdi. 1523'te İsveç Kralı Gustaf Vafa, İsveç'in bağımsızlığını ilan etti.

1520'lerde başlayan Lutherci Reform hareketleri başarıya ulaşınca, 1529'da Roma ile ilişkileri kesildi. Bunu takip eden 200 yıl içinde İsveç; Danimarka, Polonya ve Rusya'yla Baltık egemenliği için birçok savaşlar yapmıştır.

Kral İkinci Gustaf Danimarka'yla barış imzalamış, Polonya Prusyasını ele geçirmiş, 30 yıl savaşlarına önemli katkıda bulunmuştur. Vestfalya Antlaşması ile (1648) İsveç büyük bir devlet olmuştur.

Baltık Denizindeki hakimiyeti, Ruslara Poltava'da İsveç orduları yenilince son bulmuştur (1709). Napolyon'un generallerinden Jean Buptiste Bernadotte 1818 yılında Ondördüncü Karl adıyla İsveç kralı olmuştur. Bugün İsveç'te hüküm süren kral ailesi bu soydandır.

On dördüncü Karl döneminde İsveç ile Norveç birleşmiş bu birleşme 1905 yılında barışçı bir biçimde son bulmuştur. İsveç Birinci ve İkinci Dünya Savaşlarında tarafsız olarak kalmıştır.

1

Günümüzde tarafsız politikasına ters düşeceği için Nato ve AET'ye girmemektedir. İsveç bugün Anayasal bir Monarşi ile idare edilmektedir.

Atatürk Orman Çiftliği

Atatürk'ün en güzel miraslarından biri Atatürk Orman Çiftliği nedir?

Atatürk Orman Çiftliği, Mustafa Kemal Atatürk tarafından kendi adına 20 bin dekar civarında bir arazinin satın alınmasıyla Gazi Orman Çiftliği adıyla kurulmuş, aynı yıl içinde çevreden alınan arazilerle birlikte toplam arazi büyüklüğü 102 bin dekara ulaşmıştır. Daha sonra ülke çapında yaygınlaştırılan bu örnek çiftlikler diğer çiftliklerle birlikte 11 Haziran 1937 tarihinde Atatürk tarafından Hazine'ye bağışlanmıştır.

Atatürk'ün bu bağışının altında, o dönemin toprak reformu çözümlerine karşı olanlarla, devlet yöneticilerine bir özveri dersi verme isteği yatıyordu. Hazineye bağışlandığı tarihte, Çiftlik'in Ankara dışındaki arazileriyle birlikte toplam 154 bin dekar arazisi bulunmaktaydı.

Ülke tarımına katkı sağlaması amacıyla kurulan çiftlik günümüzde Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanlığına bağlı, tüzel kişiliğe sahip bir kuruluştur.

Ankara ve çevresini ağaçlandırmak, yeşillendirmek, modern tarım ve işletmecilik tekniklerini uygulayarak çiftçilere önderlik etmesi ve Ankara'nın tek piknik alanı olan Kazan Vadisi'ne alternatif olması amacıyla kurulmuştur.

102.000 hektarlık alanı kaplayan ve Ankara'nın en büyük yeşil alanı üzerine kurulmuş olan çiftliğin içinde Atatürk Evi, Gazi Orman Çiftliği Parkı, Piknik Alanı, Atatürk Orman Çiftliği Müze ve Sergi Salonu, Devlet Mezarlığı ve Hayvanat Bahçesi gibi yerler mevcuttur.

11.06.1937 tarihine kadar Atatürk'ün şahsına ait olarak işletilen çiftlik bu tarihte Atatürk tarafından Hazineye bağışlanmıştır.

Atatürk'ün bağış mektubunda da belirtildiği gibi, Çiftliğin kuruluş yılından Hazineye intikaline kadar geçen süre zarfında, ıslahı çok zor olarak nitelenen arazide çok önemli ve olumlu çalışmalar yapılmış, tarım ve hayvancılık ürünleri, ziraat sanatları ürünleri üretiminde en yeni tarım ve işletmecilik teknikleri uygulanmış, örnek tesislerde çevre çiftçileri eğitilmiş ve ayrıca geniş bir alan ağaçlandırılıp düzenlenerek herkesin yararlanabileceği bir mesire yeri durumuna getirilmiştir.

13.01.1938 tarihinde, 3308 sayılı kanunla kurulan Devlet Ziraat İşletmeleri Kurumuna bağlanmıştır.

28.02.1950 tarihine kadar 12 yıla yakın bir süre zarfında adı geçen kurum tarafından işletilen Çiftlik 01.03.1950 tarihinde, Devlet Üretme Çiftlikleri bünyesine alınmış ise de kısa bir süre sonra 24.03.1950 tarih ve 5659 sayılı Atatürk Orman Çiftliği Müdürlüğü Kuruluş Kanunu ile yeni bir statüye kavuşturulmuş, taşıdığı önem ve özellik göz önüne alınarak “Atatürk Orman Çiftliği” adı altında, Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanlığına bağlı, tüzel kişiliği olan kuruluş haline getirilmiştir. Kuruluş halen bu statüde çalışmalarını sürdürmektedir.

The Doors

Jim Morrison'lı The Doors nedir?

The Doors 1965 yılında Los Angeles, Kaliforniya'da kurulmuş Amerikalı Rock grubu.

1965'te başlayan ve 1971'de Jim Morrison'ın ölümüyle sona eren asıl süreçte etkileyici ve şiirsel şarkı sözleri, iyi düzenlenmiş müziğiyle öne çıkmış, bir kuşağın en önemli gruplarından biri olarak kabul edilir.

"Break on Through (to the Other Side)", "L.A. Woman," "The End," "The Crystal Ship", "Light My Fire" genelde en iyi bilinen ve birer klasik haline gelmiş parçalarıdır. Özellikle yaklaşık 12 dakikalık "The End" grubun en sarsıcı parçalarından biri olarak kabul edilmektedir.

Ayrıca "Light My Fire" için grubun güzel fakat üstüne en yapışmış parçasıdır demek de yanlış olmaz.

Doors grubunun adı Aldous Huxley'in meskalin adlı uyuşturucu bir maddeyle yaşadığı gerçek deneyimlerini anlattığı Algı Kapıları (Doors of Perception) isimli kitaptan esinlenerek konmuştur. Jim Morrison çocuk yaşta ailesiyle beraber bir seyahatte bir kazaya tanık olur.

O kazada ölen kızılderili şamanının ruhunun kendi ruhuna karıştığını ve çok küçük yaşta ölümü tanıdığını söyler. Doors grubu 1965 yılında UCLA (Kaliforniya Üniversitesi-Los Angeles) sinema öğrencileri Jim (James Douglas) Morrison ve Ray Manzarek tarafından kuruldu.

Morrison okulu bırakarak ortadan kayboldu ve Ray Manzarek'le şans eseri Venice, Los Angeles'ta karşılaştılar. Morrison'ın bu karşılaşma sırasında ilk kez Ray'e okuduğu Moonlight Drive adlı parça grubun kurulmasına vesile olmuştur.

Jim'den etkilenen Ray o sıralardaki grubu "Rick and The Ravens"tan ayrılıp; Robby Krieger ve John Densmore adında önceden tanıdığı arkadaşlarını da yanlarına katarak grubu kurmuştur.

Jim Morrison'a daha sonra hayranları Lizard King (kertenkele kral) ismini taktı ve birçok konserinde söylediği I'm a lizard king I can do anything (Ben kertenkele kralım ve her şeyi yapabilirim) sözü ile özdeşleşti.

Jim Morrison 2 kez tutuklanmıştır. Bu tutuklanmanın ilki New Haven da bir konserde gerçekleşmiştir. Sahne arkasında bir kadınla zorla ilişkiye girmek isterken polisin bunu duyması üzerine sahnede kaybolur ve hayranları orada bir ayaklanma başlatır ve kendisi hiçbir zaman suçlu olduğunu kabul etmemiştir ve "Peace Frog" şarkısında bu olaydan bahsetmektedir "blood in the streets in the town of New Haven" ve bu suç siciline işlenmiştir.

Miami de bir konserdeyken hayranları onu isteyerek şarkı söylemekten ve bir anda bağırmasından dolayı yuhalamaya başlamıştır Jim Morrison konserden önce çok içki içmiştir ve sarhoştur.

Seyircilere hakaret etmeye başlar daha sonra seyircileri soyunmakla tehdit eder ama soyunmaz daha sonra polisler sahneye çıkıp Jim Morrison'ı tutuklarlar ve onu soyunmakla suçlarlar ve The Doors'un 21 eyalette sahneye çıkması yasaklanır.

6 ay hapis cezası istemiyle yargılanır ve suçlu bulunur ama o cezaya itiraz eder ve itiraz davasını beklerken çok sevdiği Paris'e gider. 6 ay hapis cezası istemiyle yargılanır ve suçlu bulunur ama o cezaya itiraz eder ve itiraz davasını beklerken çok sevdiği Paris'e gider.Paris'te davasını beklerken Jim Morrison yine sarhoştur ve 3 temmuz 1971 de otel odasında küvette ölü bulunur.

Kalp krizi teşhisi konulur, öldüğünde 27 yaşındadır ve Jim Morrison gibi Jimi Hendrix ve Janis Joplin de 27 yaşında ölmüştür. Uyuşturucudan öldüğü iddia edilir ama vücudunda uyuşturucuya rastlanmaz. Mezarı Paris, Pere Lachaise mezarlığındadır.

Boxer Ayaklanması

Çin'de yaşanan Boxer Ayaklanması nedir?

Çinlilerin Avrupalı sömürgecileri ülke sınırlarından atmak amacıyla başlattığı harekettir. Avrupa'nın elindeki ticaretin hızla gelişmesi Çin'de büyük tedirginliğe yol açmıştır. Ayrıca Avrupalılar'ın 1897'de Almanya'nın Kiyasovu; 1898'de Rusya'nın Port Arthur'u ve İngiltere'nin Weihai-weiyi işgal etmesi, Kuzey Çin'de büyük öfkeye ve kargaşaya neden olmuştur.

1900 yılında başlayan ayaklanmanın amacı, Çin'de faaliyet gösteren bütün yabancıları ülkeden çıkartmaktır; ayrıca "Boxer" ayaklanması devlet tarafından da desteklenmiştir.

1900 yılında tarihe Boxer ayaklanması olarak kazınan bu ayaklanma, Çin'deki bütün yabancıları Ülkeden atamayı amaçlayan köylü ayaklanmasıdır. Elçiler, Elçilik görevlileri aileler ve yüzlerce Hristiyan Elçilik binalarında ve Kiliselerde, mabetlerde mahsur kaldılar, çıkamadılar çıktıkları zaman ölüm korkusuyla karşı karşıya kaldılar. Bu yüzden çıkmaya cesaret edemediler. 19 Haziran'da Alman elçisi öldürüldü, elçilik binası kuşatıldı. Bu olay sonrası artık ayaklanmaya bir dur denilmesi gerektiği fikri Avrupalı devletler arasında hızla yayılmaya başladı.

Kendi ülke vatandaşlarını ve iş yerlerinde çalışan işçilerini korumaları gerektiğinin farkına vardılar. Hristiyanlık kurumlarına, misyonerlere ve yabancı denetiminde çalışan işçilere yönelik şiddetli saldırılar başladı ve Avrupalı sömürgeci devletler vatandaşlarını korumak için çeşitli tedbirler almak zorunda kaldılar.

Almanlar Çine kuvvet göndererek öldürülen elçilerinin intikamını almak için sert ve anlamsız girişimlerde bulundular. Ayaklanma 7 Eylül 1901'de sona ermiştir. Avrupalı sömürgeci devletler, Boxer isyanını bastırabilmek için çok sert yöntemlere başvurmuşlardır. Bu durum karşısında Çinli gençler arasında Milliyetçilik düşüncesi gelişmeye ve güçlenmeye başlamıştır. Sun Yatsen, milliyetçi Çinliler'in başına geçti. Ayaklanma ve ayaklanmanın bastırılması sırasında binlerce asi, yabancı ve sıradan Çinli hayatını kaybetmiştir.

Ayaklanma ve ayaklanmanın bastırılması sırasında binlerce asi, yabancı ve sıradan Çinli hayatını kaybetmiştir. Çin'in Batıya karşı silahlı mücadelesi başarısızlıkla sonuçlanmıştır. Nedenleri ise; bilinçsiz dağınık bir direnme ve bağnazca saldırı Avrupa karşısında tutunamadı.

Selahaddin Eyyubi

Eyyubiler Devleti'nin kurucusu Selahaddin Eyyubi kimdir?

Selahaddin Eyyubi Eyyubiler Devletinin kurucusu. Künyesi, Melik Nasır Ebu Muzaffer Yusuf bin Eyyub bin Şadi'dir. 1137'de Tekrit'te doğdu. Babası Necmeddin Eyyub; Azerbaycan'da Erivan'ın Devın kasabasındaki Hazbani kabilesine mensup olup, Büyük Selçuklu Sultanı Mes'ud Şahın Tekrit muhafızıydı. Mısır, Suriye, Yemen ve Filistin sultanı ve Eyyubi hanedanının ilk hükümdarı.

Kudüs'ü Haçlılardan alarak (2 Ekim 1187) kentte 88 yıl süren Frank işgaline son vermiş, Hristiyanların misilleme olarak düzenledikleri III. Haçlı Seferi'ni etkisiz hale getirmiştir. Babası Necmeddin Eyyub, Selçuklu emiri İmadeddin Zengi'nin hizmetinde görevliydi.

Baalbek ve Şam'da büyüyen Salaheddin iyi bir din eğitimi aldı. Askeri yaşamı Zengi'nin oğlu ve ardılı Emir Nureddin'in komutanlarından, amcası Asadeddin Şirkuh'un hizmetine girmesiyle başladı.

Şirkuh'un I. Haçlı Seferi sonucunda kurulan Latin-Hristiyan devletlerinin eline geçmesini önlemek amacıyla düzenlediği üç sefer sırasında, Kudüs'ün Latin kralı I. Amalricus, Mısır'ın Fatımi halifesinin güçlü veziri Şavar ve Şirkuh arasında karşılıklı bir mücadele gelişmişti.

Selahaddin Şirkuh'un ölümünden ve Şavar'ın öldürülmesinden sonra, henüz 31 yaşındayken hem Suriye birliklerinin komutanlığına, hem de melik unvanıyla Mısır vezirliğine atandı.

1171'de Mısır'da Şii Fatımi halifeliğine son vererek Sünniliğe döndüğünü ilan eden Selahaddin Eyyubi böylece Mısır'ın tek yöneticisi durumuna geldi. Bir süre için kağıt üzerinde Emir Nureddin'in vasalı olarak kaldıysa da bu ilişki Suriye emirinin 1174'te ölmesiyle sona erdi. Mısır'daki zengin tarım topraklarını mali dayanak olarak kullanan Selahaddin, Nureddin'in çocuk yaştaki oğlu adına naiplik talebinde bulunmak üzere küçük, ama çok disiplinli bir orduyla Suriye'ye hareket etti.

Ama çok geçmeden bu talebinden vazgeçerek, 1174'ten 1186'ya değin Suriye, Kuzey Mezopotamya, Filistin ve Mısır'daki tüm Müslüman topraklarını kendi bayrağı altında birleştirmeye girişti.

Zamanla sahtekarlık, ahlaksızlık ve gaddarlıktan uzak, cömert, erdemli, ama kararlı bir hükümdar olarak ünlendi. O zamana değin iç çekişmeler ve yoğun rekabet yüzünden Haçlılara direnmede güçlük çeken Müslümanların maddi ve manevi açıdan güçlenmesini sağladı.

Selahaddin, yeni ya da gelişmiş askeri teknikler kullanmak yerine, çok sayıdaki düzensiz kuvvetleri birleştirip disiplin altına alarak askeri güç dengesini de kendi lehine çevirmeyi başardı. 1187'de bütün gücüyle, Latin Haçlı krallıklarına yöneldi.

Düşmanlarının tümüyle yoksun olduğu komuta yeteneğiyle 4 Temmuz 1187'de tükenmiş ve susuzluktan bitkin düşmüş bir Haçlı ordusunu, Kuzey Filistin'de Taberiye yakınındaki Hattin'de sıkıştırdı ve bir hamlede yok etti.

Haçlıların verdiği kayıpların büyüklüğü Müslümanların Kudüs Krallığı'nın neredeyse tümünü ele geçirmesini sağladı. Akka, Betrun, Beyrut, Sayda, Nasıra, Caesarea, Nablus, Yafa ve Aşkelon üç ay içinde düştü.

Selahaddin Haçlılara en büyük darbesini ise 88 yıl Frankların elinde kalan Kudüs'ü 2 Ekim 1187'de teslim alarak indirdi. Salaheddin'in başarısına düşen tek gölge Sur'un ele geçirilmemesiydi.

1189'da Haçlı işgali altında yalnızca üç kent kalmış, ama sağ kalan dağınık Hristiyanlar zorlu bir kıyı kalesi olan Sur'da toplanarak Latin karşı saldırısının çıkış noktasını oluşturmuşlardı. Kudüs'ün düşmesiyle derinden sarsılan Batılılar yeni bir Haçlı seferi çağrısında bulundu.

III. Haçlı Seferi çok sayıda büyük soylu ve ünlü şövalyenin yanı sıra, üç ülkenin krallarını da savaş alanına çekti. III. Haçlı Seferi uzun ve tüketici oldu. I. Richard (Aslan Yürekli) tartışmasız askeri dehasına karşın hiçbir sonuca ulaşamadı.

Haçlılar Doğu Akdeniz'de ancak güvensiz bir toprak parçasına tutunabildiler. Kral Richard Ekim 1192'de dönüş için yelken açtığında savaş sona ermişti. Salaheddin başkent Şam'a çekildi. Uzun seferler ve at üstünde geçen günlerden sonra çok yaşamadı.

Akrabaları imparatorluğu paylaşırken, arkadaşları Müslüman dünyasının en güçlü ve en eli açık hükümdarının, mezarını yaptırmaya yetecek para bırakmadığını gördüler.

yemek, mekan & bilgi.

YEMEK BLOĞU

foodinmobili.
blogspot.com

İmralı Adası

Cezaevi haline gelen İmralı Adası nedir?

Marmara Denizinin en küçük adalarından biri. Adanın yüzölçümü 10 km² dir. Kuzey güney doğrultusunda 6 km uzunluğa ve 3 km genişliğe sahiptir. En yüksek yeri (217 m) olan Türk Tepesi buradadır. Bu çizginin güneyinde ise kil, killi kalker, kumtaşı ve çakıllardan müteşekkil, alçak ve tatlı eğimli bir arazi yer alır. İmralı'yı Bizanslıların elinden Orhan Gazinin kumandanlarından kaptan Emir Ali almıştı.

İlk açık ceza evi, 1935 senesinde İmralı'da kuruldu. Cezaevinin bina ve tesisleri Merkez ve Mete diye adlandırılan iki garnizonda toplanmıştır. Adada bulunan üç Rum köyü varlığını İstiklal Harbi sonlarına kadar muhafaza etmiştir. Adanın soğanı çok ünlüydü.

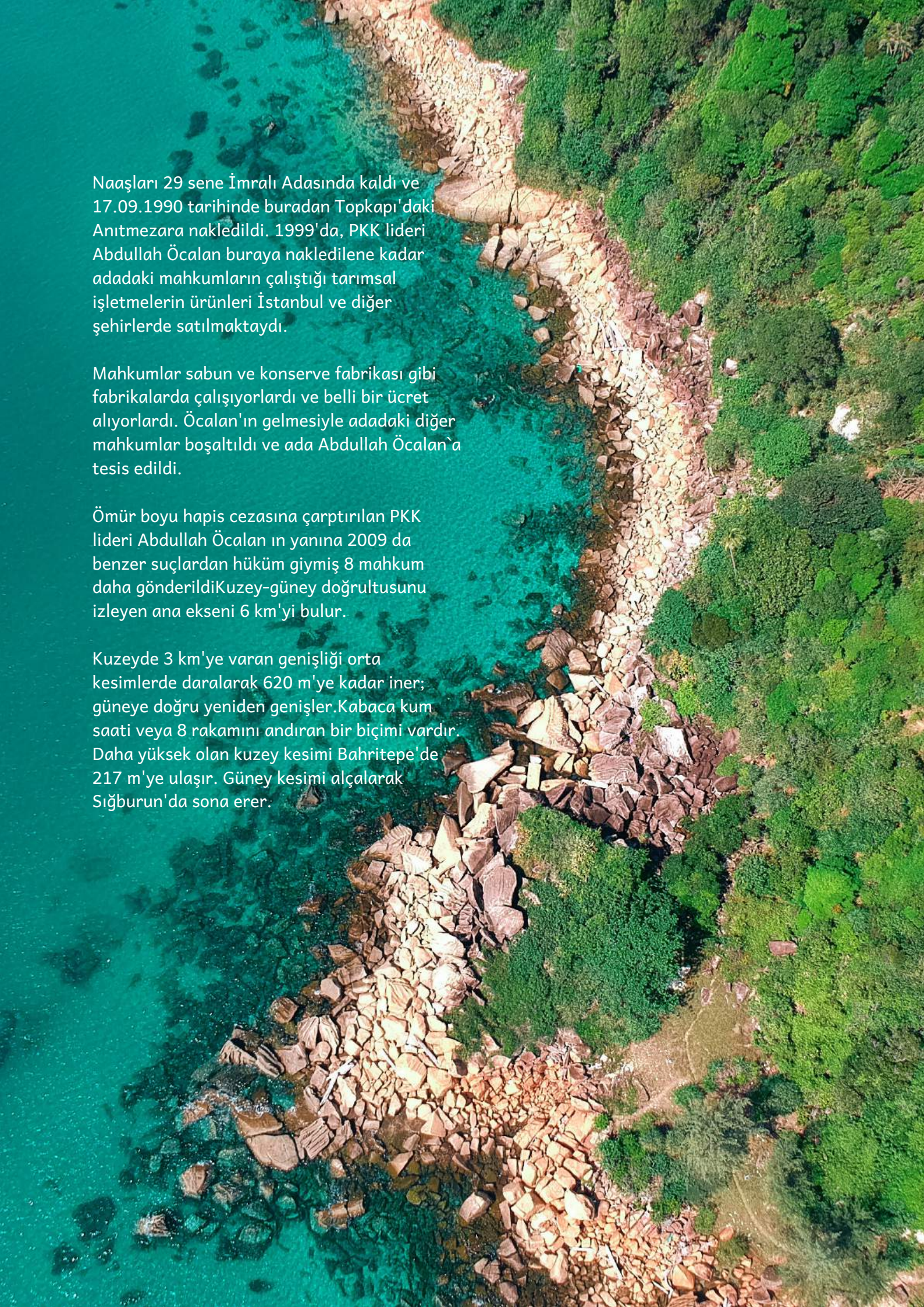
Rum halkı ayrıca bağcılık, zeytincilik, ipek böceği kozacılığı ve balıkçılıkla uğraşmaktaydı. Rumlar mübadele yoluyla adadan ayrılınca, ada 1935 yılına kadar boş kalmış ve o tarihte cezaevi yapılmıştır. Ada topraklarında hükümlüler tarafından tarım ve balıkçılık yapılmakta, cezaevinin bazı ihtiyaçları bu yolla karşılanmakta, ayrıca dış piyasaya da mal satılmaktadır.

Orhan Bey'in komutanlarından Emir Ali'nin Bizanslılardan aldığı adanın Kalolimnos olan adı Emir Ali olarak değiştirildikten sonra, zamanla İmralı'ya dönüştü. Ada, Osmanlı döneminde Mudanya kazasına bağlı bir nahiye idi. 20. yüzyıl başlarına değin varlığını koruyan üç Rum köyü vardı.

1913 yılında adada 250 hane, bir okul, üç manastır vardı ve tamamı Rumlardan oluşan 1.200 kişi yaşıyordu. Adanın başlıca uğraşları soğan tarımı ve balıkçılıktı. Yetiştirilen soğanlar İstanbul'a satılıyordu.

Sebze yetiştirilmediği için adalılarının başlıca gıdasını balık oluşturmuyordu. Lozan Antlaşmasından sonra Nüfus Mübadelesi ile adanın halkının Yunanistan'a gitmesi üzerine, İmralı Adası bir süre boş kaldı. 1935'te Türkiye'nin ilk yarıaçık cezaevi burada kuruldu.

Yassıada Yargılamaları sonunda ölüm cezasına çarptırılan Demokrat Parti dönemi başbakanı Adnan Menderes, dışişleri bakanı Fatin Rüştü Zorlu ve maliye bakanı Hasan Polatkan'ın cezaları burada infaz edildi.

An aerial photograph showing a rugged coastline. The left side of the image is dominated by clear, turquoise water. A rocky shoreline runs diagonally from the top center towards the bottom right. The rocks are light brown and tan. To the right of the rocks, the land is covered in dense, vibrant green vegetation, likely low-lying shrubs or moss. The overall scene is a natural, unspoiled coastal environment.

Naaşları 29 sene İmralı Adasında kaldı ve 17.09.1990 tarihinde buradan Topkapı'daki Anıtmezarı'na nakledildi. 1999'da, PKK lideri Abdullah Öcalan buraya nakledilene kadar adadaki mahkumların çalıştığı tarımsal işletmelerin ürünleri İstanbul ve diğer şehirlerde satılmaktaydı.

Mahkumlar sabun ve konserve fabrikası gibi fabrikalarda çalışıyorlardı ve belli bir ücret alıyorlardı. Öcalan'ın gelmesiyle adadaki diğer mahkumlar boşaltıldı ve ada Abdullah Öcalan'a tesis edildi.

Ömür boyu hapis cezasına çarptırılan PKK lideri Abdullah Öcalan ın yanına 2009 da benzer suçlardan hüküm giymiş 8 mahkum daha gönderildiKuzey-güney doğrultusunu izleyen ana eksen 6 km'yi bulur.

Kuzeyde 3 km'ye varan genişliği orta kesimlerde daralarak 620 m'ye kadar iner; güneye doğru yeniden genişler.Kabaca kum saati veya 8 rakamını andıran bir biçimi vardır. Daha yüksek olan kuzey kesimi Bahritepe'de 217 m'ye ulaşır. Güney kesimi alçalarak Sığburun'da sona erer.

Margarin

Tereyağının yerini almaya çalışan margarin nedir?

Fransa'da 19. yüzyılın ortalarında tereyağının pahalı ve üretiminin az olması nedeniyle dönemin imparatoru 3. Napolyon ucuz, lezzetli bir ikame arayışındaydı. Ayrıca Fransa-Prusya savaşı arifesinde gemilerde iyi bir şekilde depolanmak amacıyla tereyağına gerek duyuyordu.

Bunun üzerine imparator bir yarışma düzenleyerek teslim edilen en iyi tereyağı ikamesi için bir ödül vereceğini bildirdi. Böylelikle margarinin icadı için bir ortam hazırlanmış oldu. Eczacı Mege Mouriés'in ürettiği margarin bu sıkıntılara çare olacak nitelikteydi.

1869 yılında patenti alınan margarin Hollanda ve İngiltere'de büyük ilgi gördü. Bu iki ülkede iki ayrı üreticinin birleşmesiyle, dünya çapında ilk tarımsal gıda grubu olan Unilever kuruldu.

Başlangıçtaki görüntüsü nedeniyle margarin (Yunancada margaron, inci) adını alan yağ, bugün dünya çapında bir tüketim malı haline gelmiştir. Margarin üretimi, nebati yağların bir dizi kimyasal süreçten geçirilmesi ilkesine dayanır. Bu süreç sonunda süt veya su, lesitin, aromalar, renklendiriciler içeren bir yağ fazının emülsiyonuyla gerçekleştirilen bir maya elde edilir.

Doymamış yağ asitleri açısından zengin olan kolza, soya veya ayçiçeği gibi yağlar oda sıcaklığında akışkan halde, doymuş yağ asitleri açısından zengin olan kopra ve palmiye yağlarıysa katı haldedir ve bunlara katı yağlar adı verilir.

Normal sıcaklıkta sıvı halde olan bitkisel yağlardan katı bir mayaya geçebilmek için birçok işlem gereklidir:

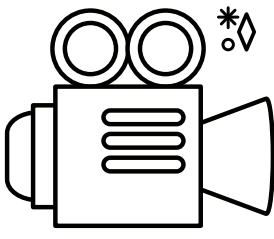
Fransız kimyagerler Sabatier ve Senderens'in keşfettiği doymamış yağ asitlerinin iki bağlantılarına hidrojenlenme yoluyla veya esterin bir katalizör eşliğinde ısıtılarak bir maddeden diğerine aktarılması yoluyla kimyasal bileşim ve dolayısıyla erime noktası değiştirilebilmektedir.

Bu işlem hidrojene nebati yağ olarak adlandırılır. Margarin yapımı bugün emülsiyonlaştırma, soğutma, yoğurup inceltme ve paketlenme işlemlerinin gerçekleştirildiği kesintisiz bir üretim zincirine dayanmaktadır.

Geniş bir teknik yelpaze sayesinde, margarin imalatçıları ve uluslararası piyasalarda genellikle bitkisel yağların baskın geldiği yağlı maddelerin oldukça ucuz fiyata temin edilebilmekte ve bunları çok çeşitli margarinler halinde işlemektedir.

Renk ve koku gibi, tüketiciyi çeken niteliklerin sağlanmasında katkı maddeleri çok önemli bir rol oynamaktadır. Tereyağının tadını ve rengini veren diasetil buna bir örnektir.

Vitamin katkısı, yağlı madde oranının azaltılması ve doymamış yağ asitlerinin arttırılması gibi yollarla, margarinlerin besin değeri yükseltilmeye çalışılmaktadır.

Nuri Bilge Ceylan

Türk Sineması'na yön veren Nuri Bilge Ceylan Kimdir?

26 Ocak 1959'da İstanbul, Bakırköy'de doğan Nuri Bilge Ceylan'ın çocukluğu baba memleketi olan Çanakkale, Yenice'de geçer.

İstanbul Yeşilköy'de Zirai Araştırma Enstitüsü'nde çalışmakta olan Ziraat mühendisi babasının idealist amaçlarla memleketi Çanakkale'ye tayinini istemesi sonucu, Nuri Bilge iki yaşındayken ailece Yenice'ye taşınırlar.

Nuri Bilge ve ablası Emine için Yenice kırlarında özgür bir çocukluk dönemi demektir bu. Ama bu özgürlük ablası ortaokulu bitirene kadar devam eder ancak. Yenice'de o yıllarda lise bulunmadığı için 1969 yılında tekrar İstanbul'a dönmek zorunda kalırlar.

Nuri Bilge Ceylan, ilkokul beşi, ortaokulu ve liseyi Bakırköy'de devlet okullarında okur. Ama yaz tatillerinin bir kısmını genellikle Yenice'de geçirmeyi tercih eder. Liseden sonra, 1976 yılında, İstanbul Teknik Üniversitesi Kimya Mühendisliği bölümüne girer. Ancak olaylı yıllardır. Boykotlar, çatışmalar, siyasi kutuplaşmalar nedeniyle dersler sürekli kesintiye uğrar. O günlerde olayların en yoğun yaşandığı Maçka kampüsüne iki yıl gider gelir. Ancak olaylar derslere pek izin vermez. 1978 yılında tekrar sınava girer ve o yıllarda olayların görece daha az sirayet ettiği Boğaziçi Üniversitesi'nin Elektrik Mühendisliği bölümüne geçer. Lise yıllarında filizlenen fotoğraf merakı burada fotoğraf kulübünün de katkısıyla artar.

Üniversitenin zengin kütüphanesi ve müzik arşivi, özellikle görsel sanatlara ve klasik müziğe olan tutkusunu beslemekte önemli rol oynar.

Üstün Barışta'dan aldığı seçmeli sinema dersleri ve sinema kulübünün yaptığı özel gösterimler, daha önce Taksim'deki Sinematek gösterimlerinde filizlenmiş sinema sevgisinin pekişmesini sağlar.

Henüz DVD ya da videonun olmadığı, filmlerin sinemada seyredilmek zorunda olduğu yıllardır bunlar. Boğaziçi yıllarında okul harçlığını çıkarmak için kulüpte vesikalık fotoğraf çeker. Fotoğraf kulübü dışında, dağcılık ve satranç kulüplerinde de faaliyet gösterir.

1985 yılında okuldan mezun olan Nuri Bilge, 'Ne yapmalıyım?' sorusunun cevabını önce Londra'da, ardından Katmandu'da arar. Aylar süren batı ve doğu seyahatlerinin ardından Türkiye'ye dönen Ceylan askerlik yapmaya karar vererek kararsızlığın verdiği sıkıntılara bir son verir.

Ve Ankara Mamak'ta geçen bir buçuk yıllık askerlik günleri boyunca hayatının geri kalanını nasıl şekillendireceğini keşfeder. Askerlikten sonra bu kararını hayata geçirmek amacıyla işe koyulur: Bir yandan geçimini sağlamak için tanıtım fotoğrafları çekerken bir yandan da Mimar Sinan Üniversitesi Sinema bölümüne devam eder. Ama artık otuz yaşlarında olan okulun bu en yaşlı öğrencisinin hayata atılmak için acelesi vardır, iki sene sonra okulu bırakır. Önce arkadaşı Mehmet Eryılmaz'ın bir kısa filmde oyunculuk yapar ve teknik sürece baştan sona katılarak bilgisini pekiştirir. Sonra da o filmin çekildiği Arriflex 2B kamerayı kendi kısa filmini çekmek amacıyla satın alır.

O yıllar henüz video kameralar bir opsiyon değildir1993 yılı sonlarında, bir kısmını Rusya'dan kendi valizinde getirdiği, bir kısmını TRT'nin verdiği son kullanma tarihi çoktan geçmiş filmlerle kısa filmi Koza'yı çekmeye başlar.

Film 1995 Mayıs'ında Cannes'da gösterilir ve Cannes Film Festivalinde yarışmaya seçilen ilk Türk kısa filmi olur.Ardından Koza'nın devamı sayılabilecek ve bazılarınca "taşra üçlemesi" diye nitelendirilen üç uzun metrajlı film gelir: Kasaba (1997), Mayıs Sıkıntısı (1999) ve Uzak.Bu filmlerde Ceylan yakın arkadaşlarını, akrabalarını ve ailesini oyuncu olarak kullanır ve hemen her işi kendisi üstlenir. Görüntü yönetimi, ses dizaynı, yapımcılık, kurgu, senaryo ve yönetmenlik.

Üçlemenin son filmi 'Uzak', 2003 Cannes Film Festivali'nde Büyük Jüri Ödülü'nü alır ve bir anda Ceylan'ı uluslararası alanda tanınan bir isim haline getirir.

Cannes sonrasında yolculuğuna devam eden Uzak, 23'ü uluslararası olmak üzere toplam 47 ödül alarak Türk sinemasının en fazla ödül kazanan filmi olur.Ardından bu kez yine 2006 Cannes Film Festivali'nde FIPRESCI ödülünü alacağı 'İklimler' filmi gelir.

Filmde eşi Ebru Ceylan ile birlikte başrolü paylaşır.2008 tarihli filmi 'Üç Maymun' ile 61.Cannes Film Festival'inde yarışır ve En İyi Yönetmen Ödülü'ne layık görülür. 'Üç Maymun' daha sonra Oscar yarışında da ilk dokuza kalmayı başaran ilk Türk filmi olur.

Nuri Bilge Ceylan 2009 yılında tekrar Cannes'a geri döner. Ancak bu kez ana yarışmada jüri üyesidir.2011 tarihli filmi "Bir Zamanlar Anadolu'da", Cannes Film Festivali'nde bir kez daha Büyük Jüri Ödülü'nü kazanır.

2014 yılında yine Cannes'da görücüye çıkan son filmi "Kış Uykusu" festivalin büyük ödülü Altın Palmiye ödülüne layık görülür.

2003 yılı sonlarında 'İklimler' filminin mekan aramaları sırasında, askerlik yıllarından beri el sürmediği fotoğraf sanatına geri döner. Sinemanın yanı sıra onu da yürütmeye başlar.

Eyfel Kulesi

Paris'in sembolü Eyfel Kulesi nedir?

Paris seyahatinin klasik durağı olan Eyfel Kulesi, sadece Fransa veya sadece Paris'in simgesi değil, Avrupa'nın da simgesi olma özelliği taşımaktadır. Bu yüzden de dünyanın en meşhur yapılarından biri hiç şüphesiz eyfel kulesidir.

Eyfel Kulesi, Paris'in her noktasından görülebilmektedir. Eyfel kulesinin uzunluğu 324 m. ağırlığı ise 10.100 tondur. Fransa'nın ünlü kulesi Eiffel Tower, adını kendisini inşa eden mühendisten alıyor ve şehrin en yüksek yapısı olma unvanını da elinde bulunduruyor.

Bugün yılda 7 milyon turist çeken Eyfel Kulesi, dünyanın parayla en çok ziyaret edilen anıtı ünvanına sahiptir. Eyfel, Fransız devriminin 100. yıldönümünde düzenlenen dünya fuarı için tasarlanmıştır.

İlk önce Barcelona'da 1888 Dünya Fuarı için yapılması planlanan kule, bu fikrin reddedilmesi nedeniyle, Paris fuarının giriş kapısı olarak inşasına 1887'de başlanmış ve 1889'da tamamlanmıştır.

Expo 1889 Paris Fuarı'nın giriş kapısı olarak tasarlanan Eyfel'in yapımı o dönemde çok fazla tepki toplamıştır. Tepkilerin gerekçesi ise, bu 10.000 ton ağırlığındaki demir yapının Paris'i çirkinleştireceğiydi.

Buna bağlı olarak kuleyle ilgili Paris birçok protesto ve imza kampanyalarına sahne olmuştur. Kulenin ilk etapta şehrin ortasında 20 yıllığına sergilenmesi planlanıyordu. Fakat 2002 yılında ziyaretçi sayısının 200 milyona ulaşması tepkilerin kaybolmasına sebep olmuştur.

Eyfel Kulesi artık önemli bir turistik öge haline gelmiş ve her yıl yaklaşık 7 milyon insan ziyaretine uğramaktadır. Eyfel Kulesi üç katlı bir yapıdır ve her katı farklı bir manzaraya sahiptir. Kulenin halka açık yerleri 57 metre, 115 metre ve 276 metre yükseklikte bulunmaktadır.

Kulenin 1. ve 2. platformlarında restoranlar bulunmaktadır. İlk katında Eyfel Kulesi'nin tarihinin anlatıldığı bir sergi bulunmaktadır. Ziyaretçiler Eyfel Kulesi'ni yürüyerek ve dilerlerse asansör ile gezebilmektedir.

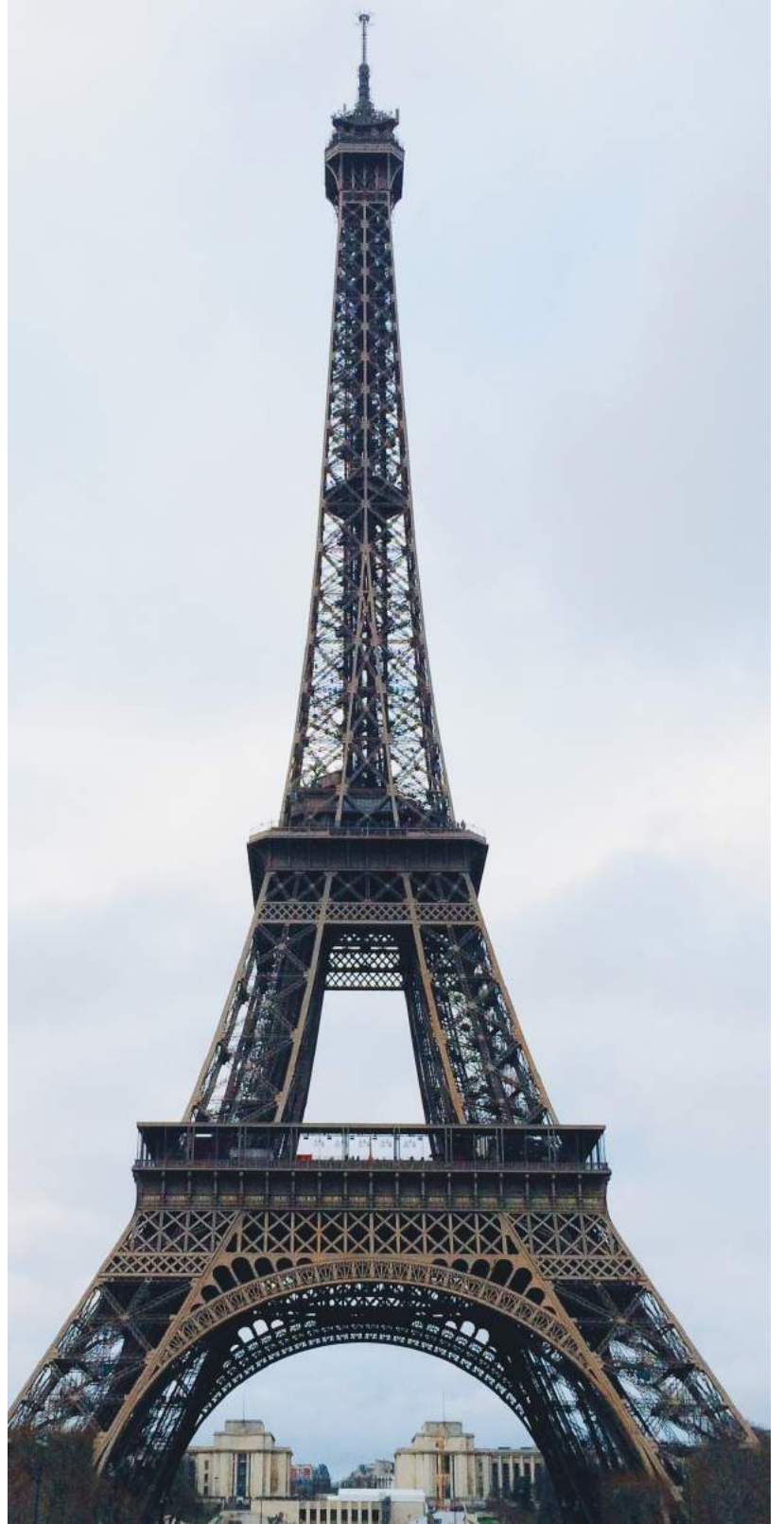

Eyfel Kulesi günümüzde kullanılan çelik yerine demirden inşa edilmiş ve özel teknikleri sayesinde günümüze kadar gelmiştir. Eyfel kulesi 200.000 metrekare alana kurulmuştur. Her 7 yılda bir 60 ton boya ile boyanmaktadır. Boyama maliyeti ortalama 3 milyon Euro tutmaktadır.

Eyfel Kulesi'nin rengi zaman içerisinde kırmızımsı kahveden, sarımsı kahveye, kestane kahvesinden bugünkü rengi olan bronz tonuna dönmüştür. Kule boyanırken 3 ton da boyanır. Zirve daha açık zemin daha koyudur.

Eyfel Kulesi'nin ihtişamlı dış görünüşünün yanı sıra iç mimarisi de yerli yabancı turistlerin ilgi odağı durumundadır. Eyfel kulesi mimari iç yapısı 3 kattan oluşur. İç kısmında üst katlara çıkan asansörler ve merdivenler bulunmaktadır. Kulenin her katı ziyarete açıktır. Ancak her katı fiyata tabidir. En ucuz katı 1. kat en pahalı katı 3. kattır. Kulenin üst katlarında gelen misafirleri karşılayan muhteşem bir Paris manzarası bulunmaktadır. Bu Paris manzarası sizlere büyüleyici bir an yaşayacaktır.

En üst kata çıkmak isterseniz şayet farklı bir asansör kullanmanız gerekecektir. Bu katta yoğun bir talep olduğundan dolayı biraz sıra bekleyebilirsiniz. Ancak manzara buna değerdir. İçerisinde farklı bir deneyim yaşamak isteyenler için restoranlar bulunmaktadır. Bu restoranlarda Paris manzarası eşliğinde romantik bir yemek yenilebilir. Gündüz tüm güzelliği ve ihtişamı ile duran Eyfel kulesi mimarisi gecede daha farklı ve etkileyici bir görünüme sahip olmaktadır.

İntiharların önüne geçmek için platformların çıkış noktalarına demir parmaklıklar yapıldı.22 Temmuz 2003'te elektrik tesisatındaki bir kısa devre sonucu kulenin zirvesinde, hemen en üst ziyaretçi platformunun üstünde yangın çıktı.

Yangın 1 saat gibi bir sürede kimse yaralanmadan söndürülmüştür.Franz Reichelt kendi tasarladığı paraşütü Eyfel Kulesi'nin ilk güvertesinden 60 metre yükseklikten denedi ve düşerek hayatını kaybetti.

Eyfel Kulesi'nin şahane ışıklandırma sistemi 1985'te mühendis Pierre Bideau tarafından yapılmıştır.Devasa kulenin düzenlenen ilk ışıklandırılmasında 352 adet sodyum sarı ve turuncu lambalar yerleştirilmiştir.Günümüzde ışıklandırma sisteminde 20 binden fazla lamba kullanılmaktadır.

Dünyada 30'dan fazla kopyası olan Eyfel Kulesinin yüksekliği sıcaklık değişikliklerine bağlı olarak 15 cm değişmektedir.2. Dünya Savaşı sırasında Hitler Paris'i ziyaret etmiş ve Fransızlar kuleye asansörle çıkmasını diye tüm kabloları kestirmişti.

İsmi Erika La Tour Eiffel olan bir kadın 2007 yılında Eyfel Kulesi ile evlenmiştir.Özgürlük Anıtı ve Eyfel Kulesi aynı kişi tarafından tasarlanmıştır.Ünlü dolandırıcı Victor Lusting yakalanmadan önce kuleyi iki farklı hurdacıya satmıştır.

Kulenin 75. yılında dağcıların Eyfel'e tırmanışı televizyon ekranlarından halka yayınlanmıştır.Kulenin yapımı tam olarak 2 yıl, 2 ay, 5 gün sürmüştür.Kulenin yapımında toplam uzunluğu 80 km olan kablolar kullanılmıştır.Eyfel Kulesi'nde 1710 basamak bulunmaktadır.

Binanın demirden inşa edilmesinin sebebi demirin taş kadar güçlü ve daha hafif olduğunu göstermektir.Paris'in tam ortasında yer alan kuleye gitmek oldukça kolaydır.

Avrupa'nın en geniş dağılımına sahip metro hatlarından biri olan Paris metrosunu kullanarak kuleye ulaşabilmeniz oldukça kolaydır. Metroya binerek Bir Hakeim - RER Champ de Mars durağında indikten sonra tabelaları takip etmeniz yeterli olacaktır. Zaten Paris'te Eyfel Kulesi'ni görmemeniz neredeyse imkansızdır.Eyfel Kulesi'ni yılın her günü saat sabah 09.30 - 23.30 arasında ziyaret edebilmektesiniz. Üç kattan oluşan kulenin ilk katından son kata artan fiyatı asansör ve yürüme seçeneklerine göre de değişiklik göstermektedir.

Cumhuriyet Altını

Altın fiyatlarının artmasıyla beraber oldukça zamlanan Cumhuriyet Altını nedir?

Cumhuriyet Altını veya çeşitleri olması itibarıyla Cumhuriyet Altınları, Türkiye Büyük Millet Meclisi Kararı ile standartları belirlenmiş, para yerine geçebilen, Türkiye'nin temsil eden ve sadece Darphane tarafından üretilen altınlardır.

Cumhuriyet Altınları, tümü 22 ayar olmak üzere, sikke ve ziynet olarak iki grupta, beşlik, ikibuçukluk, birlik, yarımlık ve çeyreklik olmak üzere beşer çeşitten toplam 10 farklı çap ve ağırlıkta üretilmektedir.

Cumhuriyet altınları "1738 Sayılı TBMM Kararı ve 234 Sayılı Kanun Hükmünde Kararname" gereği, ağırlıkta, ayarda ve kalitede güveni ve standardı sağlamak üzere sadece Darphane tarafından üretilir.

Sikke ve ziynet olarak iki grupta, toplam 10 farklı çap ve ağırlıkta üretilen Cumhuriyet Altınlarının ağırlıkları çeşidine ve grubuna göre değişiklik göstermektedir.

Cumhuriyet altın sikkeleri ve Cumhuriyet ziynet altınları Cumhuriyet Sikke Altınlarının bir yüzünde "Türkiye Cumhuriyeti" ibaresi ve altına Cumhuriyetin kuruluş tarihi olan 1923 rakamı ve bunun altına da bir çizgi çekilerek sikkenin basılış tarihi Cumhuriyetin hangi yıl dönümüne tesadüf ederse o yıl dönümünü ifade eden rakam bulunur. Diğer tarafında ise "Hakimiyet Milletindir" ibaresi, Atatürk'ün resmi ve resmin altında "Ankara" ibaresi bulunur. Kenarlarındaki tırtık kısmı düzdür.

Cumhuriyet Ziynet Altınlarının bir yüzünde kaligrafik yazı ile "Türkiye Cumhuriyeti" ibaresi ile basıldığı tarih, diğer yüzünde ise Ortasında Atatürk'ün resmi ve kenar süslemesi yıldızlarla ve yıldızların etrafı da kenarlarına kadar nakış ile süslenmiştir. Kenarı eğik tırtıklıdır.

Halk arasında Ata Lirası olarak bilinen Cumhuriyet Altını çeşidi gerçekte birlik sikkedir ve ağırlığı 7,216 gramdır.

Cumhuriyet Altını, devlet güvencesi altında 234 sayılı KHK'nin 2/b maddesi uyarınca, Darphane ve Damga Matbaası Genel Müdürlüğü tarafından basılmakta olup, değişik boyut ve ağırlıkları olan 22 ayar altın paradır.

Cumhuriyet altınlarının basılması ve özellikleri Türkiye Büyük Millet Meclisi'nin 1738 sayılı Kararı'na dayanmaktadır. Cumhuriyet altın sikkeleri ve Cumhuriyet ziynet altınları olmak üzere iki türü bulunmaktadır. Cumhuriyet altın sikkelerine halk arasında Ata Altını da denilmektedir. Gerek Cumhuriyet altın sikkelerinin ve gerekse Cumhuriyet ziynet altınlarının ağırlığa göre beş türü bulunmaktadır. Darphane ve Damga Matbaası Genel Müdürlüğü Cumhuriyet Altınlarının tek yasal üreticisidir.

New York

Amerika'nın büyük şehri New York nedir?

New York kenti Amerika Birleşik Devletleri'nin nüfus bakımından en büyük kentidir. Aynı isimli New York eyaletinde yer alır. Dünyaca önemli bir siyasi, ticaret, moda, eğlence ve finans merkezidir. Birleşmiş Milletler Genel Konseyi New York kentindeki binasında toplanır.

İç nüfusu 8,1 milyon olmasına karşılık yakın çevresindeki yerleşim bölgeleriyle birlikte New York metropolitan bölgesi 21 milyonluk nüfusuyla dünyanın en kalabalık yerleşim bölgelerinden birini oluşturur.

Kent 5 bölüme ayrılmıştır: Manhattan, Brooklyn, Queens, Bronx ve Staten Island. Amerika Birleşik Devletleri'ne 11. eyalet olarak 1788 yılında katılan New York Eyaletinin en büyük şehri New York'un kuruluşunun hikayesi gerçekten ilginçtir.

New York halen sadece Amerika'nın değil, dünyanın da en büyük ve en kalabalık şehirlerinden biridir. Doğudan batıya kapladığı alanın uzunluğu 55 kilometre, kuzey- güney doğrultusunda ise yaklaşık olarak 40 kilometredir.

New York şehri, Hudson nehrindeki Manhattan Adası'nı ve nehrin ağzında bulunan Staten Adası'nı da kapsar. Durumu dolayısıyla dünyanın en büyük tabii limanı olan New York, Manhattan, Brooklyn, Queens, Bronx ve Richmond sırasıyla sayılabilecek beş bölgeyi kaplayan bir şehirdir.

Hollandalılar hesabına çalışan bir İngiliz olan Henry Hudson, batıya açılarak Hindistan'a bir yol bulmak isteyen kaşiflerden biriydi. Sonradan kendi adının verildiği nehre kadar ulaşmasına rağmen, Hindistan'a bir yol bulmayı başaramamıştı.

Hollandalılar, İngilizlerin bu bölgedeki hak ve mülkiyet iddialarına rağmen, Hudson nehrinin iki yakasındaki araziye sahip çıktılar. 1615 yılında bu çevreye yerleştiler. 1626 yılında da, Hudson nehrindeki Manhattan Adası'nı Kızılderili yerlilerden satın aldılar.

Güvenilir tarihi kaynaklara göre, Manhattan Adası'nın karşılığında yerlilere sadece 24 dolar tutan kumaş, boncuk vs. vermişlerdi. Hollandalıların yönetimindeki yerleşme merkezi, (Yeni Amsterdam) anlamına New Amsterdam diye isimlendirildi.

Peter Stuyvesant adında tek bacaklı bir Hollandalı da bu şehre vali atandı. Fakat Hollandalıların buradaki yönetimi ancak 40 yıl kadar sürdü.

İngiltere Kralı II. Charles'ın egemenliği sırasında, York Dük'ü James tarafından gönderilen bir İngiliz filosu " New Amsterdam" açıklarında demirledi.

Hollandalı valinin tüm çabalarına rağmen, adamları savaşmayı göze alamadılar ve şehir tek kurşun atılmaksızın İngilizlerin eline geçti.İngiltere'deki York şehrinden dolayı buraya "New York",yani "Yeni York" adı verildi.

İngilizlerin eline geçtiği zaman şehrin nüfusu ancak 10. 000 kişiydi. 1773 yılında Hollandalılar şehri tekrar ele geçirdilerse de,buradaki egemenlikleri uzun sürmedi.New York, 18. yüzyılın ikinci yarısından öteye, İngilizlere karşı direnmenin merkezi oldu.

4 Temmuz 1776 da Amerika Birleşik Devletleri bağımsızlığını duyurunca, 9 Temmuz'da New York'ta İngiltere Kralı III. George'un heykeli yıkıldı. Washington 1789 da burada ilk Cumhurbaşkanı ilan edildi.

Eğreli Otu

Hem şifa hem zehir olduğu düşünölen Eğreli Otu nedir?

Botanikçilerin çoğuna göre, eğretiler, psilopsidadan köken almışlardır. Bunlar, ilk olarak Devoniyen’de de ortaya çıkmışlar ve Karbonifer’de önemli ölçüde artmışlardır. Bu bitkilerde, geç Palezoyikte meydana gelen azalma, psilopsida, kibritotları ve atkuyruklarındaki azalmadan daha az şiddetli olmuştur. Günümüzde bir çok türü mevcuttur.

Eğretiler, çok gelişmiş iletim sistemlerine, gerçek köklere, gövdelere ve yapraklara sahip, çok gelişmiş bitkilerdir. Yaprak oluşumunun kibrit otlarınıninkinden farklılık gösterdiği düşünülmektedir.

Emergenslerin yerine, bunlar olasılıkla yassılaşımış ve ağ şeklini almış dalsı gövdelerden oluşmuştur. Yani uçtaki dalların küçük bir grubu, olasılıkla, aynı düzlemde dizilmişler ve aradaki boşluklar doku ile dolmuştur. Daha büyük olan bu tip yapraklar, atkuyrukları ve kibritotlarının emengens yapraklarına göre, fotosentez için daha büyük bir yüzey alanı sağlarlar.Eğretilerin yaprakları çoğunlukla bileşik, bazen de basittir.

Bileşik yapraklar, bitkiye dantelimsi bir görünüm veren çok sayıda küçük yaprakçıklar halinde parçalanmıştır. Tropiklerde yaşayan ağaç eğretiler gibi az sayıdaki eğreli türünde gövde kalın ve diktir. Ancak günümüz eğretilerinde, özellikle de ılıman kuşak yetişenlerde, gövdeler sürünücü ya da toprak altında olup, normalde görölenler yalnızca büyük yapraklardır. Büyük, yapraksı eğreli bitkisi, diployit sporofit evreyi oluşturur.

Sporlar, bazı yaprakların (sporofiller) alt yüzeylerindeki sporangiyumlarda oluşurlar. Bazı türlerde nispeten az değişikliğe uğramış olan sporofiller, üreme işine katılmayan yapraklara benzerler. Diğer türlerde ise sporofiller vejetatif yapraklardan çok farklı görünürler; bazen, başak şeklindeki yapılar oluşturan sporofiller yaprağa hiç benzemeyecek kadar çok fazla değişime uğramışlardır.

Zamanımızda yaşayan eğreltilerin çoğu homosporiktir, yani bunların tüm sporları birbirine benzer. Sporlar, çimlendikten sonra, hem arkegonyum, hem de anteridyumları taşıyan gametofitler oluştururlar. Bu gametofitler, çok küçük (genişlikleri 1 cm den az) ve ince ve de az ya da çok kalpsi yapıdadırlar. İnsanların çoğu eğreltilerin sporofitlerini tanır; fakat gametofitlerini hiç bilmezler. Hatta bunların eğrelti olduğu akıllarına bile gelmez.

Bununla birlikte, eğrelti gametofiti küçük ve belirsiz olmakla birlikte bağımsız bir fotosentetik organizmadır. Bunlarda döl olması beş ana evrenden oluşur. Ancak, döl almaşında çok hücreli haploit evre çok indirgenmiş, çok hücreli diploit evre ise önem kazanmıştır.

Eğreltiler (ve ayrıca yukarıda tartışılan iletim demetli bitkilerin üç ilkel grubu), bazı yönlerden kara yaşamına kara yosunlarından daha iyi uyum sağlamamışlardır. Bunların iletim demetli sporofitleri, daha kurak ortamlarda yaşayabilir ve daha fazla büyüyebilirler; fakat bu bitkilerin iletim demetsiz serbest yaşayan gametofitlerinin yaşamlarını yalnızca nemli yerlerde sürdürebilmeleri, spermalarının kamçılı oluşu ve arkegonyumdaki yumurta hücrelerine yüzebilmek için bir su filmine gereksinim duymaları ve de genç sporofitin herhangi bir korunmuş, tohum benzeri evre geçirmeksizin doğrudan zigottan gelişmesi gibi bir dizi nedenden ötürü, bu bitkiler, en azından belirli bir miktar nemin bulunduğu habitatlarda çok başarılıdırlar.

Jeanne d'Arc

Cadıklıktan azizeliğe dönen bir hayata sahip olan Jeanne d'Arc kimdir?

Jeanne d'Arc, Yüzyıl Savaşları boyunca İngiltere'ye karşı ülkesi Fransa'ya memleketi Lorraine'deki cephelerden başlayarak manevi anlamda büyük destek olan ve sonradan ünü Fransa'nın dört bir yanına yayılmış bir Fransız Katolik azizesidir. Fransızların millî kahramanıdır.

Fransa ve İngiltere arasında süregelen Yüzyıl Savaşları henüz bittiği sıralarda, savaşın acılarının dinmesinin beklendiği bu yıllarda, İngilizler, Fransa'nın yönetimini ele geçirmek üzereydiler. İngiltere, kartlarını iyi oynuyor ve Fransa, çıkmaza doğru sürükleniyordu.

1415'te Agincourt Savaşı'nı kazanan İngiltere Kralı V. Henry, Fransa kralının kızıyla evlenerek Fransa'nın kuzeyini denetimi altına almıştı. Yapılan bir antlaşmaya göre İngiltere kralı Fransa'nın da kralı sayılıyordu.

Halk arasında Fransa'yı bir kızın kurtaracağına ilişkin yaygın bir inanç vardı. Henry'nin 1422'de ölmesinden sonra İngilizler savaşta gerilemeye başladıysa da Fransızlar'ı asıl birleştiren Jeanne d'Arc oldu.

Jeanne d'Arc, 1412 yılında, Fransa'nın doğusundaki Maaş (Meuse) Irmağı üzerinde bulunan Domremy köyünde doğdu. Babası, köyün en önde gelen çiftlik sahiplerinden biriydi.

Jeanne, okuma yazma bilmiyordu; ama çok dindar bir çocuktu ve küçük yaştan beri yaşadığı topraklardaki acı ve sefaleti görmeye başlamıştı. 12 yaşındayken St. Catherine, St. Margearet ve St. Micheal'in ruhları ile önsezi yoluyla iletişime geçmeye başladığı söylenir.

Tanrı'nın onunla konuştuğunu, saraya giderek veliaht Prens Charles'ın Fransa kralı olarak taç giymesine yardımcı olmasını istediklerini, kutsal bir kaderi olacağını söylemeye başladı. Büyüdükçe de duyduğu gipten gelen sesler ve görüntüler giderek arttı.

Sonunda da ülkesini kurtarma görevinin ona verildiği ve ülkenin gerçek hükümdarına Rheims Katedrali'nde taç giydirilmesi gerektiği yolundaki inancı gittikçe kuvvetlendi. Bu, ona Tanrı'nın verdiği kutsal bir görevdi.

İçinde yaşadığı toplum ve ailesi Jeanne'nin bu fikirlerini oldukça çılgınca buluyorlardı. Basit bir köylü olan babası onu bu yoldan caydırmayı denediyse de başarılı olamadı ve Jeanne on altı yaşına geldiğinde, bölgelerini yöneten Robert de Baudricourt'un şatosuna giderek kendisine Chinon'a kadar eşlik edecek birinin verilmesini istedi.

Robert, basit bir askerdi, böyle kutsal hikayelere ve bir takım aziz ve azizelerin ülkeyi kurtarma görevini küçük bir köylü kızına verebileceklerine inanacak bir kişi değildi. Alaylı bir şekilde böyle saçma şeylerle uğraşmamasını salık vererek Jeanne'yi köyüne geri gönderdi. Ama Jeanne, ilhamının samimiyetine yürekten inanıyordu ve isteğini kabul ettirmek için inatla çalıştı ve en sonunda Robert, istediği muhafızları ona verdi.

Jeanne, 1428'de Domremy yakınlarındaki Vaucouleurs kentine giderek kale komutanı Robert de Baudricourt'a kendisini Tanrı'nın gönderdiğini söyledi ve veliahta gidebilmek için yanına bir birlik vermesini istedi.

Vaucouleurs halkı, Jeanne'a bir at, De Baudricourt da bir kılıç verdi. Erkek giysileri giyen Jeanne, kendisine eşlik edenlerle birlikte, veliahdın yaşadığı Chinon'a doğru yola çıktı. Bu uzun yolculuk sırasında İngilizler'e ya da onlarla birlikte Fransa'ya karşı savaşan Burgonya dükünün ordusuna tutsak düşmemek için geceleri yolculuk etmek zorundaydı. Veliaht, Jeanne'in kendisini tanıyıp tanıyamayacağını denemek için soyluların arkasında duruyordu.

Jeanne, doğruca Charles'a yaklaşarak: -"Soylu veliaht, ben sana ve senin krallığına yardım etmek için Tanrı tarafından gönderildim." dedi.1429 yılında erkek kılığına giren, Jeanne altı askerin eşliğinde Chinon yolunu tuttu.Oraya vardığında Kral Şarl'ı İngilizlere karşı ne yapacağını bilmez bir halde çaresizlik içinde buldu ve kendini kralın meşru çocuğu olarak tanıtarak hikayesine inandırdı. Şarl, Jeanne'ye olan inancını kamuoyuna açıklayacaktı ancak tek bir şartı vardı.

Jeanne Poitiers'teki din adamları kuruluna giderek orada bir sınava tabi tutulacaktı. Başarı kazanırsa, İngilizler tarafından kuşatılan Orleans şehrini kurtarmak için emrine bir ordu verilecekti. Jeanne, din adamlarının sınavını geçmeyi ve onları kendine inandırmayı başardı.

Şarl'ın da verdiği sözü tutmasıyla, 28 Nisan günü, beyaz zırhlar içinde beş haçlı kılıcı kuşanarak ordusunun başına geçti. Dört bin kişilik ordu ve bir rahip grubuyla Orleans önlerine geldi ve orada Count Dunois'in kuvvetlerine katıldı. Burada bulunduğu Fransız askerleri, İngiliz ordusu tarafından iyice sindirilmişti. Ama onun ilahi kaderine olan inancı askerleri de yüreklendirdi ve büyük bir güçle şehirden çıkarak İngilizlere saldırdılar ve büyük bir başarı elde ettiler. Fakat asıl zafer bir hafta süren çarpışmalar sonunda, önceleri alınması imkansız görülen Tourelles kalesinin ele geçirilmesiyle sağlandı. Jeanne d'Arc, ordunun hep ön cephesinde savaştı hatta kaleye dayanan merdivenleri önce o tırmandı.

Bunu gören askerler de aşka gelerek imkansız gibi görünen bu savaşı kahramanca kazandılar. Artık Orleans kurtulmuştu. Bu olaydan sonra İngilizler'in aldıkları darbeyle cesaretleri kırılmış ve arka arkaya bozguna uğruyorlardı. Buna karşılık genç kızın orduları zaferden zafere koşuyordu. Jeanne D'arc sonunda büyük bir sevinç ve sevgi gösterisiyle Lyons'ta karşılandı. Halk tarafından bir azize gibi görülmeye başlamıştı.

Veliahdı Fransa'nın güneydoğusundaki Reims üzerine yürümeye ve oradaki katedralde taç giymeye razı etti. 17 Temmuz 1429'da taç giyen veliaht, VII. Charles adıyla Fransa kralı oldu. Bu olanlardan dolayı Engizisyon hâkim yardımcısı Jean Lemaitre tarafından da desteklenen Piskopos Canchon, Jeanne d'Arc'ı dîne karşı gelmekle ve büyücülükle suçladı.

Erkek kıyafetleri giymesinin cinsine hakaret olduğu ve tanrıyla kilisenin aracılığı olmadan konuştuğunu ileri sürmesinin kiliseye saygısızlık olduğu ileri sürüldü. Bu iddialara mahkeme alanında yargıca; -"Işık, yalnız senin üzerinde parlamaz." karşılığını verdi.

Muhakeme Rouen Kalesi'nde gizli olarak yapıldı ve bu duruşmaya inançlarından vazgeçtiğini göstermek için kadın giysileriyle çıkartıldı. İngilizlerin gözetimi altında bir cezâevine hapsedildi.

24 Mayıs 1431'de Saint-Quen Mezarlığı'na getirilerek bundan böyle erkek kılığına girmeyeceğine halkın önünde yemin ettirildi. Ne var ki cezâevinde gardiyanların saldırıları karşısında kendini korumak için yeniden erkek kılığına girmek mecburiyetinde kaldı.

Piskopos Canchon bunu kiliseye karşı gelmek olarak nitelendirdi. Paris Üniversitesi'nden de görüş alınarak suçlamalara hukuksal bir kılıf hazırlanmak istendi. Sonunda Jeanne'ye zorla bütün suçlamaları kabul ettiğini yazan bir belge imzalatıldı ve 30 mayıs 1431'de Rouen şehrinin Vieux-Marché Meydanı'nda diri diri yakılarak öldürüldü.

Sinan Cemgil

Nurhak Katliamı'nda vefat eden Sinan Cemgil kimdir?

Sinan Cemgil, Türkiye Halk Kurtuluş Ordusu örgütünün kurucularındandır. Adnan Cemgil ve Nazife Cemgil'in ikinci oğulları olarak 15 Kasım 1944 yılında İstanbul'da dünyaya geldi.

Dedesi Erzurumlu Cemal Bey Kurtuluş Savaşı sırasında Muğla Kuva-yi Milliye örgütünün başkanlığını yapmıştır. Öğretmen anne-babanın çocuğu olarak iyi bir eğitim aldı.

Türk Barışseverler Cemiyetinin Menderes Hükümetini, TBMM kararı olmaksızın Kore'ye asker göndermesi sebebiyle protesto etmesi üzerine Adnan Cemgil'in aldığı hapis cezası Sinan'ın henüz çocuk yaşta cezaeviyle tanışmasına sebep olur.

"Komünistler Moskova'ya!" bağırışlarını ise, aynı dava yüzünden Yozgat'a sürgüne gönderilen annesinin yanında duyacaktır. 1964'te Orta Doğu Teknik Üniversitesi (ODTÜ) Mimarlık Fakültesine girdiğinde siyasetle etkin olarak ilgilenmeye başlar.

1965 yılında Bursa'daki TİP kongresinin yapılacağı Saray Sineması önünde babası Adnan Cemgil yaralanıp hastaneye kaldırılır.

1965 yılında çıkardıkları Dönüşüm dergisini satarken arkadaşı Şirin Yazıcıoğlu ile birlikte gözaltına alınan Sinan Cemgil, aynı yıl ODTÜ Sosyalist Fikir Kulübü'nün (SFK) kuruluşuna katılır, bir süre genel başkanlığını yapar ve Türkiye İşçi Partisine (TİP) de üye olur.

1967 yılında ilkokul yapma amacıyla Muş'un Korkut ilçesine giden ODTÜ kafilesinde yer alan Sinan, arkadaşlarıyla birlikte halk kültürü üzerine de incelemelerde bulunur. Bu incelemelerden geriye kalan, kafilenin diline persenk olan Çift Jandarma türküsüdür.

Sinan'ın Amerikalı öğretim görevlisinin Yıllardan beri ODTÜ'de İngilizce eğitim görüyorsunuz. Nasıl İngilizce bilmezsiniz? sorusuna verdiği yanıt bugünlere kadar gelmiştir: "Biz, ODTÜ'de İngilizce üç kelime öğrendik: Yankee go home."

1968'le birlikte yoğunlaşan öğrenci eylemlerinde, üniversitedeki hareketin doğal önderi olur. ODTÜ'de Toplumcu Grup içinde yer alır. 1968'de ODTÜ'deki boykota ve 1969'daki ODTÜ işgaline önderlik eder.

Toprak reformunun gerçekleştirilmesi istemiyle hazine topraklarını işgal eden Elmalı köylülerini ziyaretinin Türkiye İşçi Partisi (TİP) Genel Merkezi tarafından tepki ile karşılanması, TİP'ten istifasını getirir.

Sosyalist Devrim-Millî Demokratik Devrim tartışmalarında Millî Demokratik Devrim'i savunsa da Hüseyin İnan'la birlikte "Türk Solu" ve "Aydınlık" odaklı MDD yorumlarından ve bu çevredeki tartışmalardan uzak durur ve farklı bir yol açmak için arkadaşlarıyla birlikte harekete geçer.

8 Şubat 1969 yılında Şirin Yazıcıoğlu ile evlenirKomer'in arabasını yakanlardandır. Eylemde birlikte yer aldığı arkadaşı Mustafa Taylan Özgür'ün İstanbul'da öldürülmesi üzerine Ankara'da Atatürk Anıtı önünde toplanan kalabalığa, aranıyor olmasına karşın şöyle hitap edecektir: "Bir devrimci kardeşimiz polis kurşunu ile kahpece öldürülmüştür. Devrimci şehitlerin matemini tutacak zamanımız yoktur. Devrimcilerin postunu ucuza satmayacağız."28 Ocak 1970 yılında doğan oğluna söz verdiği gibi arkadaşı Taylan'ın adını verir.

1970 yılında, Hüseyin İnan, Yusuf Aslan, Alpaslan Özdoğan, Deniz Gezmiş ve Cihan Alptekin'le birlikte Türkiye Halk Kurtuluş Ordusunun kuruluş çalışmalarını yürütür.

THKO'nun şehir gerillası eylemlerinde yer alan Sinan Cemgil, 12 Mart 1971 muhtırasından sonra, arkadaşlarıyla birlikte Ankara'yı terkeder ve Elbistan civarındaki Nurhak Dağı'na çıkarak burada arkadaşlarıyla birlikte THKO'nun gerilla kampını kurar.

Sinan Cemgil komutasındaki gerilla birliği, planlandığı gibi Kürecik Radar Üssü'nü basmak için harekete geçer.Kürecik Radar Üssü'ne yapacakları baskın öncesinde Sinan Cemgil ve arkadaşları, İnekli Köyü muhtarının ihbarı üzerine kuşatılır.

31 Mayıs 1971'de Nurhak dağlarında askerlerle çıkan çatışmada öldürülür. Naaşını almaya anne ve babası gelir.10 Haziran 1971 günü naaşı İstanbul'a getirilir ve Karacaahmet Mezarlığına gömülür.

**Haziran Sayısında
Görüşmek Üzere...**

Mayıs - 2020

Hazırlayanlar

Ayşe BAYKAL

Orhan Murat GİRGİNKOÇ

@oseydergi